

INTERNATIONAL COUNCIL OF NURSES

ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ : ΜΙΑ ΗΓΕΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ 2021

INTERNATIONAL COUNCIL OF NURSES

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ 2021

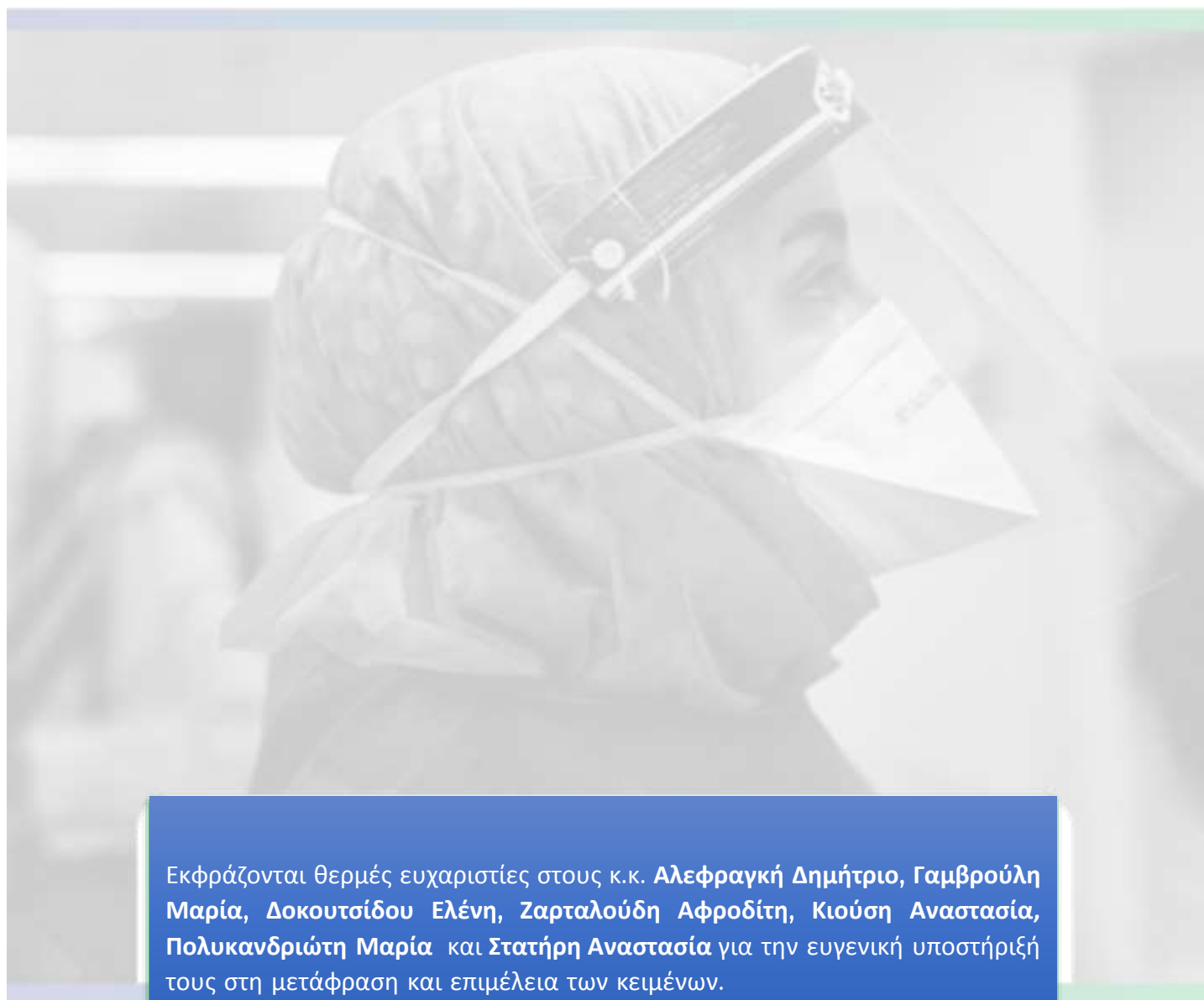

NURSES

A VOICE TO LEAD

**A VISION FOR FUTURE
HEALTHCARE**

Εκφράζονται θερμές ευχαριστίες στους κ.κ. **Αλεφραγκή Δημήτριο, Γαμβρούλη Μαρία, Δοκουτσίδου Ελένη, Ζαρταλούδη Αφροδίτη, Κιούση Αναστασία, Πολυκανδριώτη Μαρία** και **Στατήρη Αναστασία** για την ευγενική υποστήριξή τους στη μετάφραση και επιμέλεια των κειμένων.

RESOURCES AND EVIDENCE

INTERNATIONAL COUNCIL OF NURSES

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ και ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ICN

Η πανδημία COVID-19 άλλαξε τον κόσμο: τον τρόπο που ζούμε, κοινωνικοποιούμαστε, εργαζόμαστε, αλληλοεπιδρούμε όπως επίσης τον τρόπο που παρέχουμε νοσηλευτική φροντίδα. Επίσης, έστρεψε το ενδιαφέρον προς τους νοσηλευτές όσο ποτέ πρωτύτερα, καταδεικνύοντας ότι, είναι απαραίτητοι στο τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και στη ραχοκοκαλιά της κάθε υπηρεσία υγείας.

Οι νοσηλευτές βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αυτής της πανδημίας, εργάζονται για την εκπαίδευση, την έρευνα, την πρόληψη, τη θεραπεία και τη φροντίδα με συμπόνια, αντοχή, δημιουργικότητα και εξαιρετικές ηγετικές δεξιότητες. Τραγικά, πολλοί νοσηλευτές θυσίασαν τη ζωή τους, αντιμετώπισαν βία και κακοποίηση. Παρόλα αυτά, εξακολούθησαν να εργάζονται ακόμα και χωρίς επαρκή προστασία κάποιες φορές, χωρίς αξιοπρεπή αμοιβή, μακριά από τα αγαπημένα τους πρόσωπα ενώ επαινέθηκαν ως ήρωες. Ωστόσο, οι νοσηλευτές είναι άνθρωποι και όχι άγγελοι ή υπερήρωες. Έχουν τις ίδιες ανάγκες και τα δικαιώματα όπως όλοι οι άλλοι. Είναι ειδικευμένοι, έμπειροι επαγγελματίες υγείας με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, που παρέχουν ανθρωποκεντρική ολιστική φροντίδα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής.

Έχουμε μάθει πολλά από αυτήν την πανδημία το οποίο οφείλουμε σε εκείνους τους νοσηλευτές που απεβίωσαν και στην κοινωνία γενικότερα και τώρα οφείλουμε να αξιοποιήσουμε τα μαθήματα που λάβαμε. Πρέπει να επαναφέρουμε τα συστήματα υγείας και τις κοινωνίες μας ώστε να αντιμετωπίζουν τις ανισότητες, όπως μεταξύ διαφορετικών ομάδων στην κοινότητα, άνδρες και γυναίκες, σε νέους και μεγαλύτερους, πλούσιους και φτωχούς υγιείς και ασθενείς, αυτούς με διαφορετικές ικανότητες και σε εκείνους που αποτελούν μειονότητες.

Με την πάροδο του χρόνου, οι επενδύσεις στην υγειονομική περίθαλψη, αναδύουν ζητήματα που είναι δύσκολο να προβλεφθούν ανάμεσα σε βιαστικούς, ογκώδεις και βραχυπρόθεσμους πολιτικούς κύκλους. Οι προσπάθειες για υγειονομική περίθαλψη μπορεί να χρειαστούν δεκαετίες για να αποδώσουν καρπούς όμως πρέπει να εκλαμβάνονται ως επένδυση για το μέλλον.

Οι κοινωνίες πρέπει να εξετάσουν σοβαρά τους κοινωνικούς παράγοντες που καθορίζουν την υγεία, συμπεριλαμβανομένης της φτώχειας, της ελλιπούς διατροφής, της έλλειψης εκπαίδευσης και της ανεργίας προκειμένου να ακολουθήσουν στρατηγικές που τις καθιστούν περισσότερο ισότιμες και δίκαιες. Όλοι θεωρούνται κερδισμένοι στην κοινωνία, εάν απολαμβάνουν τους καρπούς των προσπαθειών τους ή περιβάλλονται από ένα δίκτυο ασφάλειας που τους παρέχει αξιοπρέπεια και ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο.

Το θεμελιώδες στοιχείο που έχει αποκαλύψει η πανδημία είναι ότι, πολλές από τις υπηρεσίες υγείας δεν ανταποκρίνονται στο σκοπό τους. Ίσως το μεγαλύτερο θέμα είναι ότι, παρά την δραστική επαναφορά των πολιτικών, πρακτικών και δυνατοτήτων, είναι δύσκολη η βιώσιμη ανάπτυξη των Ηνωμένων Εθνών.

Αυτή η έκθεση παρουσιάζει ένα όραμα για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη και δείχνει τον τρόπο με τον οποίο η τοποθέτηση των νοσηλευτών σε θέσεις επιρροής και εξουσίας θα οδηγήσει σε ολοκληρωμένες προσεγγίσεις που επικεντρώνονται στην υγειονομική περίθαλψη και κατά συνέπεια σε θετικά αποτελέσματα για τους ανθρώπους και τις κοινότητες τα οποία υπηρετούν οι νοσηλευτές.

Ως παγκόσμια φωνή της νοσηλευτικής, το Διεθνές Συμβούλιο Νοσηλευτών (ICN) θα συνεχίσει να εξελίσσει το νοσηλευτικό επάγγελμα, προωθώντας την ευημερία των νοσηλευτών, ώστε να είναι σε θέση να παρέχουν υγεία για όλους.

Annette Kennedy, ICN President

Howard Catton, ICN Chief Executive Officer

Ο φόρος της πανδημίας COVID-19 μετρήθηκε σε ποσοστά από τους ανθρώπινους θανάτους, τις ασθένειες και την ταλαιπωρία, τους φυσικούς αποχωρισμούς, την απομόνωση, τη ψυχολογική και συναισθηματική επιβάρυνση, τις επιπτώσεις στην εκπαίδευση και στην οικονομία τα οποία αποτελούν ισχυρά αίτια προκειμένου να μεταφράσουμε τις εμπειρίες σε μαθήματα, όχι τόσο για να αποτρέψουμε παρόμοιες μελλοντικές κρίσεις κρίσεων αλλά πολύ περισσότερο για να προωθήσουμε και να επαναπροσδιορίσουμε την περίθαλψη με στόχο να βελτίωση της υγείας και της ευεξίας. (Jazieh & Kozlakidis, 2020)

Ο COVID-19 είναι ο τρίτος κορωνοϊός τα τελευταία 20 χρόνια. Παρά τον μεγάλο αριθμό προειδοποιήσεων, πολλές χώρες δεν ήταν έτοιμες να ανταποκριθούν σε αυτήν την πρόκληση. Η πανδημία έφερε στο φως πολλές ελλείψεις και αδυναμίες των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης, τα οποία, με την ταχεία μετάδοση του ιού, δεν κατόρθωσαν να απορροφήσουν και να διαχειριστούν την αιφνίδια και έντονη αύξηση της ζήτησης. Αυτό, με τη σειρά του, οδήγησε σε περαιτέρω διαταραχές σε όλους σχεδόν τους τομείς και τη ζωή στη κοινότητα.

Ιστορικά, οι παγκόσμιες κρίσεις υγείας έχουν επιφέρει σημαντικές αλλαγές στον τρόπο παροχής υγειονομικής περίθαλψης. Ομοίως, η πανδημία COVID-19 μας ανάγκασε να σκεφτόμαστε, να μάθουμε από τα λάθη και τις επιτυχίες μας και να οραματιζόμαστε με ποιους τρόπους θα δημιουργήσουμε καλύτερα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης τα οποία μπορούν αφενός να προσφέρουν βοήθεια στα άτομα και στις κοινότητες και να επιτύχουν το υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγείας αφετέρου να υποστηρίξουν τη βελτίωση όλων των τομέων της κοινωνίας.

Για την υλοποίηση αυτού του οράματος πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις ανισότητες και τους κοινωνικούς παράγοντες που καθορίζουν την υγεία, τις αδυναμίες στις σχέσεις μεταξύ υγείας και άλλων τομέων, και την πεποίθηση ότι, η υγεία είναι αποκλειστική ευθύνη των επαγγελματιών υγείας. Χρειαζόμαστε ένα όραμα για μελλοντική υγειονομική περίθαλψη. Αυτή η έκθεση της Διεθνούς Ημέρας του Νοσηλευτή στοχεύει να περιγράψει τα χαρακτηριστικά του πυρήνα και τον μοχλό για αυτό το όραμα.

**ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ ΣΤΗ
ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ**

Φροντίδα για
ευάλωτα άτομα

Αξιόπιστη
επικοινωνία

Δημόσια Υγεία

Πρόσβαση και
καινοτομία

Ποιότητα και
δυνατότητα
διαθέσιμης
Φροντίδας

Υγιής οικογένεια
και Υγιείς
κοινότητες

**ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗ
ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΥΓΕΙΑΣ****ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ
ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ
ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΥΓΕΙΑΣ**

Ένα Ασφαλές
Περιβάλλον
Εργασίας

Αναγνώριση του
ζωτικού ρόλου της
Νοσηλευτικής

Επένδυση

Εξέλιξη του
επαγγέλματος

Εκπαίδευση και
συνεχής
επαγγελματική
ανάπτυξη

ΜΕΡΟΣ 1º: ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΥΣΕΙΣ

Δημιουργία υγιών κοινοτήτων: Η εστίαση του ενδιαφέροντος στην αιτία όχι μόνο στα συμπτώματα

Η πανδημία COVID-19 οδήγησε τα συστήματα υγείας σε όλο τον κόσμο στο χείλος της κατάρρευσης. Οι κυβερνήσεις ανταποκρίθηκαν ταχέως να αξιοποιήσουν αποτελεσματικά τα συστήματα υγείας τους για την προστασία της υγείας του προσωπικού, των ασθενών και των κοινοτήτων. Οι επαγγελματίες υγείας ανταποκρίθηκαν ανυψώνοντας τις δεξιότητές τους, τη συμπόνια και την ευφυΐα τους ή τις επαγγελματικές προσδοκίες.

Η πανδημία COVID έχει καταδείξει σαφώς ότι, η μείωση του αντίκτυπου του ιού δεν αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των επαγγελματιών υγείας αλλά εναπόκειται σε κάθε μέλος του πληθυσμού. Τα άτομα και οι κοινότητες κατέχουν πολλά από τα απαραίτητα κλειδιά για να σταματήσει η εξάπλωση του COVID με την υιοθέτηση απλών μέτρων δημόσιας υγείας, όπως υγιεινή των χεριών, κοινωνική απόσταση και χρήση μάσκας. Άτομα και κοινότητες έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στο πόσο μακριά και γρήγορα έχει εξαπλωθεί ο ιός COVID το οποίο, εν συνεχεία έχει επηρεάσει τη ζήτηση για το σύστημα υγείας.

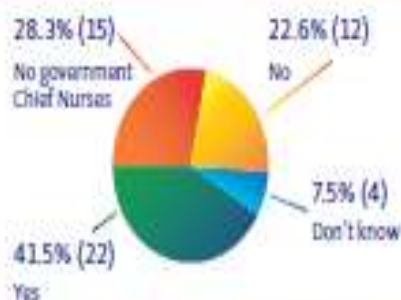
Το μάθημα από αυτό, όπως τονίζει ο Λόρδος Nigel Crisp στο βιβλίο του “Health is made at Home, Hospitals are for repairs” (Crisp, 2020) είναι ότι, ο πληθυσμός έχει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και διατήρηση της καλής υγείας όπως επίσης στην αντιμετώπιση πολλών σύγχρονων προκλήσεων που αφορούν στην υγεία και στην κοινωνία, συμπεριλαμβανομένων των μεταδοτικών και μη μεταδοτικών ασθενειών, της ψυχικής υγείας, της μοναξιάς, της φτώχειας και της χρήσης ουσιών. Η κάλυψη αυτών των αναγκών υγείας επιβάλλει την αναθεώρηση των συστημάτων υγείας προκειμένου μην επικεντρώνονται μόνο στην οξεία φροντίδα αλλά επίσης να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη «δημιουργία υγείας» και στην αντιμετώπιση των πολλών υποκείμενων αιτιών της φτωχής υγείας.

Το όραμα για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη καλεί εταίρους από το σύστημα υγείας, άλλους τομείς (π.χ. εκπαίδευση, μεταφορές κ.λπ.), την κυβέρνηση και το πληθυσμό να συνεργαστούν για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας που είναι υγιής και δημιουργεί υγεία. (Crisp, 2020). Αυτό σημαίνει ότι όλα τα μέρη θα ευθύνονται για την οικοδόμηση των συνθηκών υπό τις οποίες μπορούν οι άνθρωποι να είναι υγιείς καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, δηλαδή σημαίνει αντιμετώπιση των κοινωνικών παραγόντων που καθορίζουν την υγεία. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για αναζωογόνηση και επαναπροσδιορισμό ενός παλαιού οράματος - του «Χάρτη της Οτάβα για την προώθηση της υγείας». Αυτός ο Χάρτης, που είχε υπογραφεί το 1986, ενίσχυσε την προώθηση της υγείας, επιτρέποντας στους ανθρώπους να αυξήσουν τον έλεγχο και να βελτιώσουν την υγεία. Αυτό το κίνημα ανέδειξε ότι η υγεία δεν είναι αποκλειστική ευθύνη κάθε τομέα της υγείας αλλά αντιθέτως συνεχίζει πέρα από τους υγιείς τρόπους ζωής στην ευημερία (ΠΟΥ, 2021). Αυτή είναι η ραχοκοκαλιά της ανάκαμψης και της ανάπτυξης σε έναν μετα-πανδημικό κόσμο. Για να επιτύχει αυτό το όραμα, το νοσηλευτικό επάγγελμα πρέπει να συμμετέχει ενεργά. Ως μέλη του επαγγέλματος, οι νοσηλευτές που διαθέτουν ευρεία κατανόηση των αναγκών υγείας έχουν ζωτικό ρόλο στην προσπάθεια αντιμετώπισης των διαφόρων πτυχών της υγείας και της οικοδόμησης υγιέστερων κοινοτήτων.

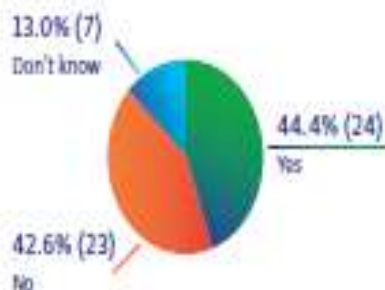
Οι νοσηλευτές, ως εξοικειωμένοι και αξιόπιστοι διαχειριστές της καλής υγείας σε σχολεία, χώρους εργασίας, εγκαταστάσεις δημόσιας υγείας, στη μακροχρόνια φροντίδα, στη φροντίδα στο σπίτι, σε νοσοκομεία και άλλα κοινοτικά περιβάλλοντα ηγούνται στη δημιουργία ενός «Πολιτισμού Υγείας» (Campaign for Action, 2021).

Πίνακας 1: ΕΡΕΥΝΑ ICN ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Have Government Chief Nurses been involved in national health decision making?

Have specialised nurses in infection, prevention and control been involved in decision making teams on govt policies related to COVID?

Have senior nurse leaders been included and effectively utilised in high level decision making?

Στα τέλη του 2020, το ICN διεξήγαγε έρευνα σε πάνω από 130 Εθνικούς Συνδέσμους-μέλη του (NNAs) για τη συμμετοχή νοσηλευτών στα Κέντρα λήψης αποφάσεων για την Υγεία. Από την έρευνα, οι μισοί σχεδόν συμμετέχοντες (41.5%) των NNAs που ανταποκρίθηκαν, ανέφεραν ότι η χώρα τους είχε Διευθύνοντα Σύμβουλο Νοσηλευτικής του Υπουργείου που συμμετέχει στο Εθνικό Κέντρο λήψης αποφάσεων για την υγεία, ενώ είτε είχε αποκλειστεί (22.6%) ή δεν υπήρχε (28.3%). Ως συνέπεια, στην πλειονότητα των χωρών η μεγαλύτερη ομάδα επαγγελματιών υγείας δεν εκπροσωπήθηκαν στα ανώτερα επίπεδα λήψης αποφάσεων. Αυτό σημαίνει επίσης ότι η πιο ισχυρή φωνή όπως υποστηρίζει ο ασθενής απουσιάζει από τις συζητήσεις. Η κατάσταση είναι παρόμοια για εξειδικευμένους νοσηλευτές στην πρόληψη και έλεγχο των λοιμώξεων (IPC) καθώς πολλοί (> 42%) έχουν αποκλειστεί από τη λήψη αποφάσεων υψηλού επιπέδου.

Αντιθέτως, σε πολλές περιπτώσεις, φαίνεται ότι, οι ιατροί συμμετέχουν στις επιτροπές σε μεγάλη πλειοψηφία. Η πρόληψη και ο έλεγχος λοιμώξεων, υπήρξε ειδικότητα της Νοσηλευτικής από τις πρώτες της ρίζες και είναι το πιο αποτελεσματικό όπλο που έχει η κοινότητα στην καταπολέμηση της πανδημίας. Χωρίς τη νοσηλευτική φωνή, η ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικής τόσο στα συστήματα υγείας όσο και στην κοινότητα δεν μπορεί να είναι τόσο αποτελεσματική.

Η έρευνα έδειξε επίσης ότι, περίπου το 40% των νοσηλευτών που κατείχαν υψηλή και υπεύθυνη θέση χρησιμοποιήθηκαν αποτελεσματικά στη λήψη αποφάσεων υψηλού επιπέδου κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Ωστόσο, παρατηρήθηκε ότι, στα αρχικά στάδια της πανδημίας οι νοσηλευτές αγνοήθηκαν ουσιαστικά ενώ χρησιμοποιήθηκαν στα τέλη του 2020. Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας είναι μια συγκλονιστική μαρτυρία πολλών συστημάτων υγείας σε όλο τον κόσμο. Οι νοσηλευτές αποτελούν τα θεμέλια για ένα αποτελεσματικό σύστημα υγείας και έχουν ζωτικό ρόλο στην προώθηση και προστασία της υγείας και της ευημερίας των ατόμων και των κοινοτήτων σε όλη τη διάρκεια ζωής.

Πρέπει να ληφθεί δράση για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη της συμμετοχής των νοσηλευτών σε ανώτερα επίπεδα λήψης αποφάσεων, τώρα και στο μέλλον, εάν τα συστήματα υγείας συνεργαστούν αποτελεσματικά με άτομα και κοινότητες για τη δημιουργία υγιών και κοινωνιών που δημιουργούν υγεία.

ΗΠΑ - Συνεργασία με εθελοντές για την ενίσχυση της υγείας των ηλικιωμένων

Σε μια μικρή περιφερειακή κοινότητα, 3.400 ηλικιωμένοι εντοπίστηκαν ότι διατρέχουν κίνδυνο έκθεσης στο COVID-19. Νοσηλεύτες, άλλοι επαγγελματίες υγείας και εθελοντές συνεργάστηκαν για να καλύψουν τις ανάγκες αυτών των ανθρώπων που βρίσκονταν σε καταφύγιο. Ο σημαντικός συντονισμός μεταξύ των διαφορετικών τομέων σήμαινε ότι ικανοποιήθηκαν οι καθημερινές ανάγκες διαβίωσης των ανθρώπων συμπεριλαμβανομένων των αναγκών σε τρόφιμα, συντροφικότητα και σωματική υγεία. Ως αποτέλεσμα, υπήρξε σημαντική μείωση των επισκέψεων στα νοσοκομεία και της μετάδοσης του COVID-19. (American Hospital Association 2020).

IPAN - Παροχή εκπαίδευσης υγείας σε ευάλωτα παιδιά

Η Νοσηλεύτρια Haleh Jafari, εθελοντής στην κοινότητα για την παροχή εκπαίδευσης σχετικά με την προστασία από τη μόλυνση από τον COVID-19 στα ευάλωτα παιδιά που αναγκάζονται να εργαστούν στο δρόμους της Τεχεράνης. Ως μέρος της υποστήριξής της, βοηθά στη διανομή απολυμαντικών, масκών και γαντιών στην κοινότητα. Διδάσκει επίσης τα παιδιά για άλλα θέματα υγείας και πώς να έχουν πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη. Αν και μπορεί να προσεγγίζει μόνο λίγα άτομα κάθε φορά, πιστεύει ότι πολλά παιδιά έχουν προστατευτεί από τον COVID-19 και τους έχει δοθεί κάποια ελπίδα για τη ζωή τους. (Υποβλήθηκε μελέτη περίπτωσης IND από την Haleh Jafari, Πανεπιστήμιο Ιατρικών Επιστημών της Τεχεράνης).

ΙΡΛΑΝΔΙΑ - Συνεργασία με την κοινότητα για επίλυση προκλήσεων στην υγειονομική περίθαλψη

Η νοσηλεύτρια Gillian Fahy και η Dr Roisin Lyons, δημιούργησαν την «Επέκταση ανοιχτού κώδικα εθελοντών», «Open Source Volunteers Extended (OSVX) ». Αυτό το πρόγραμμα είναι μια κοινότητα εθελοντών σε όλη την Ιρλανδία που δίνουν τον χρόνο τους ελεύθερα για να σχεδιάσουν λύσεις ανοιχτού κώδικα στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το προσωπικό πρώτης γραμμής κατά τη διάρκεια της πανδημίας του COVID 19. Συνολικά 1.500 εθελοντές, μηχανικοί, καλλιτέχνες, νοσηλευτές και ιατροί ενώθηκαν όλοι για να δημιουργήσουν πάνω από 30 καινοτομίες για τη βελτίωση της υγείας και της ευεξίας. Οι καινοτομίες κυμαίνονται από τηλεπικοινωνίες έως PPE (ατομικός προστατευτικός εξοπλισμός). Μια ιδιαίτερη καινοτομία ήταν μια εφαρμογή όπου η υγεία των ατόμων θα δύναται να παρακολουθείται χωρίς να απαιτούνται προσωπικές διαβουλεύσεις με νοσηλευτές. Ως αποτέλεσμα, ολόκληρες κοινότητες επωφελήθηκαν από τις καινοτομίες. (Συνέντευξη IND με τον Gillian Fahy).

ΒΕΡΜΟΥΔΕΣ - Διευθύνων Σύμβουλος Νοσηλευτικής

Η επικεφαλής νοσηλεύτρια των Βερμούδων ήταν ενεργό μέλος του Οργανισμού μέτρων έκτακτης ανάγκης της χώρας. Μέχρι σήμερα, η ανταπόκριση των Βερμούδων ήταν αποτελεσματική ενάντια στην κρίση του COVID-19, διατηρώντας παράλληλα την συνέχεια των επιχειρήσεων και την ανθεκτικότητα στην αντιμετώπιση της πανδημίας (Bermuda Business Development Agency, 2021).

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ - Ειδικοί νοσηλευτές εργάζονται αποτελεσματικά για να σταματήσουν κοινοτική μετάδοση του COVID-19

Η Αυστραλία ήταν μια από τις πιο επιτυχημένες χώρες που σταμάτησε την κοινοτική μετάδοση του COVID-19. Οι νοσηλευτές συμμετείχαν ενεργά στη λήψη αποφάσεων υψηλού επιπέδου συμπεριλαμβανομένης της ηγεσίας της ομάδας εμπειρογνομόνων ελέγχου λοιμώξεων, η οποία συμβουλεύει την Αυστραλιανή Κύρια Επιτροπή Προστασίας της Υγείας και τις άλλες μόνιμες επιτροπές της σε θέματα IPC.

Σχήμα 2: Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΟΤΤΑΒΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

- 1) Ενθαρρύνετε τους νοσηλευτές να συνεργαστούν με την κοινότητα σε μια προσπάθεια για να αυξήσουν τη συμμετοχή των ατόμων και των κοινοτήτων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σχετικά με ζητήματα που επηρεάζουν την υγεία και την ευημερία τους.
- 2) Ενθαρρύνετε τον ρόλο των νοσηλευτών ως συνηγόρου ασθενούς - οι νοσηλευτές έχουν τον κεντρικό ρόλο δίνοντας φωνή στους άφωνους
- 3) Εξοπλίστε τους νοσηλευτές με τα δεδομένα και τις πληροφορίες για να κατανοήσουν τα προβλήματα υγείας που διαδραματίζονται στην κοινότητα

Ενίσχυση της Κοινωνικής Δράσης

Ανάπτυξη προσωπικών δεξιοτήτων

- 1) Χρησιμοποιήστε την εγγύτητα των νοσηλευτών με τους ασθενείς, προκειμένου να βοηθήσετε τους ανθρώπους να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους, διασφαλίζοντας ότι οι άνθρωποι έχουν τις απαραίτητες πληροφορίες και γνώσεις για να κάνουν ενημερωμένες επιλογές.
- 2) Χρησιμοποιήστε τις νοσηλευτικές δεξιότητες για να υποστηρίξετε την παιδεία στην υγεία για τους ασθενείς, τις οικογένειές τους και το ευρύ κοινό
- 3) Αξιοποιήστε τις δεξιότητες των νοσηλευτών για να βοηθήσετε τα άτομα να περιηγηθούν στο περίπλοκο σύστημα υγείας
- 4) Εξασφαλίστε ότι η νοσηλευτική εκπαίδευση περιέχει επιστημονική λογική, τεχνικές ικανότητες και διαπροσωπικές επικοινωνίες προκειμένου να αποκαλυφθούν και να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες των ατόμων που υπηρετούν

- 1) Χρησιμοποιήστε τους Κυβερνητικούς Νοσηλευτές για άμεση συμμετοχή στην ανάπτυξη πολιτικής σε επίπεδο Πολιτείας / Επαρχίας, Εθνικό, Περιφερειακό και Διεθνές
- 2) Ενεργή συμμετοχή νοσηλευτών στην ανάπτυξη της δημόσιας πολιτικής, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού προβλημάτων και του πλαισίου λύσεων
- 3) Αύξηση του αριθμού των νοσηλευτών που δραστηριοποιούνται εντός και μέσω των Εθνικών Νοσηλευτικών Συλλόγων τους και ασχολούνται με θέματα τοπικής πολιτικής

Οικοδόμηση υγιούς δημόσιας πολιτικής

Επαναπροσανατολισμός των υπηρεσιών υγείας

- 1) Χρησιμοποιήστε αποτελεσματικά τους νοσηλευτές έτσι ώστε να μπορούν να προωθήσουν τη διατομεακή συνεργασία μεταξύ του τομέα της υγείας, της αστυνομίας, της εκπαίδευσης, των μεταφορών (κ.λπ.) με το κοινό
- 2) Σε συνεργασία με άλλους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης, οι νοσηλευτές μπορούν να ενθαρρύνουν θετικές πρακτικές υγείας που εστιάζουν όχι μόνο στην θεραπευτική αγωγή αλλά και στις πτυχές προώθησης
- 3) Εξασφαλίστε ότι οι νοσηλευτές θα είναι παρόντες σε όλα τα όργανα λήψης αποφάσεων των νοσοκομείων και των υπηρεσιών υγείας
- 4) Υποστηρίξτε ένα περιβάλλον στο οποίο κανένας επαγγελματίας δεν κυριαρχεί στη συζήτηση και οικοδομήστε μια κουλτούρα αμοιβαίου σεβασμού

Δημιουργία υποστηρικτικών περιβαλλόντων

- 1) Αξιοποιήστε τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζουν οι νοσηλευτές στη διευκόλυνση της αλληλεπίδρασης μεταξύ διαφόρων ομάδων / οντοτήτων (π.χ. σχολεία) σε μια επιχείρηση για την ανταλλαγή πληροφοριών, ιδεών, την αποσαφήνιση ρόλων και τον προσδιορισμό στρατηγικών για τη δημιουργία υγιών περιβαλλόντων.
- 2) Υποστήριξη της δικτύωσης μεταξύ νοσηλευτών στον τομέα της οξείας και πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης
- 3) Ενθαρρύνετε τους νοσηλευτές να αναλάβουν την ευθύνη και να αναλάβουν ηγετικό ρόλο, ώστε να μπορούν να εργάζονται αυτόνομα και ως μέρος μιας ομάδας στην κοινότητα
- 4) Ενθαρρύνετε τους νοσηλευτές να αναλάβουν ρόλους στα διοικητικά συμβούλια και σε άλλες επιτροπές υψηλού επιπέδου

Πλήρης κάλυψη υγείας: Μια επένδυση για οικονομική και κοινοτική ευημερία

Το COVID 19 έδειξε ξεκάθαρα τον κατακερματισμό και την έλλειψη πόρων στα συστήματα υγείας μας παγκοσμίως. Αυτό με τη σειρά του έχει δείξει πόσο σημαντικό είναι η πλήρης κάλυψη υγείας (Universal Health Coverage), (UHC) και η παγκόσμια ασφάλεια υγείας (Global Health Security), (GHS). Η επίτευξη της πλήρους κάλυψης υγείας (UHC) σημαίνει ότι όλοι μπορούν να έχουν πρόσβαση στις ποιοτικές υπηρεσίες υγείας που χρειάζονται χωρίς να υποφέρουν οικονομικές δυσκολίες. Χώρες με ισχυρές δεσμεύσεις για την πλήρη κάλυψη υγείας (UHC) σε συνδυασμό με την παγκόσμια ασφάλεια υγείας (GHS) και την προώθηση της υγείας βάσει πληθυσμού είναι καλύτερα προετοιμασμένες για τη διαχείριση των επιπτώσεων της πανδημίας στην υγεία και των επακόλουθων οικονομικών επιπτώσεων της (Ooms et al., 2018).

Αλλά και τα προγράμματα πλήρους κάλυψης υγείας (UHC) και παγκόσμιας ασφάλειας υγείας (GHS) απειλούνται. Τα δημόσια έσοδα μειώθηκαν λόγω της μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας. Οι χώρες αυξάνουν τη χρηματοδότησή τους για το έλλειμμα, η οποία με τη σειρά της αυξάνει το χρέος για τα επόμενα χρόνια. Είναι πολύ πιθανό ότι από τις τσέπες μας οι δαπάνες για υγειονομική περίθαλψη θα αυξηθούν γρήγορα. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τα άτομα να εγκαταλείπουν ζωτική και απαραίτητη υγειονομική περίθαλψη. Ως κορυφαίοι οικονομολόγοι από την Παγκόσμια Τράπεζα (Iravava & Tandon, 2020) αναφέρουν:

«Το οικονομικό σοκ αυξάνει την προοπτική ότι ενδέχεται να δούμε επιβράδυνση ή ακόμη και αντιστροφή της αύξησης των δημοσίων δαπανών για την υγεία, διακινδυνεύοντας τη χρόνια πρόοδο προς την πλήρη κάλυψη υγείας (UHC)»

Υπάρχει μια λανθασμένη αντίληψη ότι τα συστήματα υγείας έχουν πλημμυρίσει με νέους πόρους λόγω του COVID 19 (Iravava & Tandon, 2020). Όμως, αυτή η αύξηση υπήρξε στη χρηματοδότηση υπέρβασης έκτακτης ανάγκης, η οποία είναι απίθανο να διατηρηθεί στο μέλλον, περιορίζοντας έτσι την ικανότητα των συστημάτων υγείας να παρέχουν ρουτίνα φροντίδας και να αντιμετωπίσουν την επόμενη μεγάλη αύξηση της ζήτησης υγείας - ψυχική υγεία και άλλα NCD.

Η πανδημία, η οικονομική αναστάτωση, οι κρίσεις κοινωνικής δικαιοσύνης και άλλες αναταραχές έχουν προκαλέσει άνοδο στο άγχος, την κατάθλιψη, τις διαταραχές χρήσης ουσιών και άλλες ψυχικής υγείας και προκλητικές συμπεριφορές. Τα μέτρα παρατεταμένης απομόνωσης και φυσικής απόστασης δείχνουν πώς η κοινωνική σύνδεση συμβάλλει στη σωματική υγεία καθώς και στην ψυχική και συναισθηματική ευεξία. Λαμβάνοντας υπόψη αυτά τα ζητήματα, είναι πιθανό να υπάρξει ραγδαία αύξηση της ζήτησης για υπηρεσίες ψυχικής υγείας, η οποία θα μπορούσε να κοστίσει την παγκόσμια οικονομία έως και 16 τρισεκατομμύρια δολάρια έως το 2030, εάν δεν αντιμετωπιστεί η συλλογική αποτυχία (Deloitte, 2021). Σήμερα, λιγότερο από το 1% των δαπανών για την υγεία δαπανάται σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας και λιγότερο από το 1% του παγκόσμιου εργατικού δυναμικού για την υγεία εργάζεται στην ψυχική υγεία. Η υγεία των κοινοτήτων μας επηρεάζει άμεσα τον πλούτο ενός έθνους.

Το όραμα για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη είναι ότι η υγεία και η οικονομία θεωρούνται άρρηκτα συνδεδεμένες. Αυτό σημαίνει ότι οι κυβερνήσεις, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής και τα συστήματα υγείας επανεκτιμούν τις προτεραιότητες, τη λογοδοσία και την απόδοσή τους για να διασφαλίσουν την ετοιμότητα για πανδημία, την αποτελεσματική διανομή εμβολίων, τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού και την πρόσβαση στη φροντίδα για να υποστηρίξουν μια οικονομική ανάκαμψη μετά το COVID 19. Η πλήρης κάλυψη υγείας (UHC) πρέπει να είναι μια επένδυση και αυτό σημαίνει επένδυση στο εργατικό δυναμικό υγείας - ιδιαίτερα στους νοσηλευτές. Η νοσηλευτική φροντίδα αντιπροσωπεύει περίπου το 80% των επαφών μεταξύ ασθενών και παροχών υγειονομικής περίθαλψης (Kickbusch, 2018).

Λόγω του μεγέθους του εργατικού δυναμικού και των επιπτώσεών τους στην υγεία των ατόμων και της κοινότητας, η επένδυση στη νοσηλευτική ως μέσο εφαρμογής της πλήρους κάλυψης υγείας (UHC) θα πρέπει να θεωρείται ως το μισό της μάχης. Η περαιτέρω επένδυση στη νοσηλευτική θα βελτιώσει τις υπηρεσίες υγείας και θα ενισχύσει την προώθηση της υγείας και την πρόληψη ασθενειών - βασικό στοιχείο της επίτευξης και της διατήρησης της πλήρους κάλυψης υγείας (UHC).

Σχήμα 3: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ UHC

Οι νοσηλευτές είναι η λύση για την ταχεία και οικονομικά επεκτατική πλήρη κάλυψη υγείας υψηλής ποιότητας

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΕΝΥΑ: Νοσηλευτές ως πάροχοι πρωτοβάθμιας περίθαλψης για αγροτικούς πληθυσμούς

Στην Κένυα, επί του παρόντος υπάρχει μια αναλογία εννέα νοσηλευτών που ασκούν πρακτική σε 10.000 άτομα (WHO, 2020a) που είναι σημαντικά χαμηλότερη από τη σύσταση του ΠΟΥ για 25 νοσηλευτές ανά 10.000. Πολλοί νοσηλευτές συχνά παρακολουθούν περισσότερους από 100 ασθενείς την ημέρα, και σε πολλά κέντρα υγείας οι νοσηλευτές είναι η μοναδική επαγγελματική ομάδα φροντίδας που διατίθεται στους αγροτικούς πληθυσμούς.

ΠΟΛΩΝΙΑ: Νοσηλεύτρια που συνταγογραφεί για να βελτιώσει την εμπειρία του ασθενούς

Οι κατάλληλες ειδικευμένες νοσηλεύτριες και μαιές μπορούν να συνταγογραφήσουν συγκεκριμένες ιατρικές συσκευές, φαρμακευτικά τρόφιμα και φάρμακα με συγκεκριμένες δραστικές ουσίες, εκτός από φάρμακα που περιέχουν πολύ ισχυρές ουσίες ή ελεγχόμενα φάρμακα. Αυτό έχει βελτιώσει την πρόσβαση των ασθενών στα φάρμακα, βελτίωσε τη συμμόρφωση των ασθενών με τα φάρμακα, μείωσε την πολυφαρμακία και έχει βελτιώσει την απόδοση της ομάδας. Η έρευνα δείχνει ότι μετρίασε επίσης τις καταστάσεις έλλειψης ιατρικού προσωπικού (Zimmermann et al., 2020).

ΤΑΪΒΑΝ: Υποστήριξη της Προηγμένης Νοσηλευτικής Πρακτικής

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στο Ταϊβάν προωθεί τους Προηγμένους Νοσηλευτές Πρακτικής (APNs) για τη βελτίωση της πρόσβασης στην υγειονομική περίθαλψη και την κάλυψη των αναγκών υγείας ατόμων και κοινοτήτων. Υπάρχει περαιτέρω επένδυση για τη δημιουργία νέων επαγγελματιών νοσηλευτών στους τομείς της νοσηλευτικής αναισθησιολογίας και της κοινότητας / πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης.

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Λόγω του COVID 19, πολλοί ξενώνες αστέγων έκλεισαν και οι άστεγοι στεγάστηκαν προσωρινά σε ξενοδοχεία. Ως αποτέλεσμα, η προσέγγιση έγινε πιο σημαντική από ποτέ. Οι νοσηλευτές στο Ηνωμένο Βασίλειο ανταποκρίθηκαν ταχέως στην αντιμετώπιση θεμάτων υγείας υποστηρίζοντας εκείνους που έχουν μείνει έξω (Healy, 2020).

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ, ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Οι αλλαγές στην παροχή υγειονομικής περίθαλψης λόγω του COVID 19 δεν μπορούν να υποτιμηθούν. Ο συνδυασμός απαγόρευσης κυκλοφορίας, καραντίνας, παραπληροφόρησης, υψηλών ποσοστών πληρότητας στα νοσοκομεία και κουλτούρας φόβου έχει οδηγήσει σε μια δραματική μεταβολή στην ανταπόκριση του κοινού στην αναζήτηση περίθαλψης όταν χρειάζεται. Εκτός από αυτό την αιτία ζήτησης, πολλές υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης μειώθηκαν και το προσωπικό και οι πόροι έδωσαν προτεραιότητα αλλού. Η περίθαλψη για χρόνιες παθήσεις της υγείας έχει διακοπεί με πρόωρα εξιτήρια από το νοσοκομείο στο σπίτι, αναπροσαρμογή μη επείγουσας επιλογής διαδικασιών/ραντεβού σε εξωτερικούς ασθενείς και αναδιάρθρωση προσωπικού.

Το 2020, ο ΠΟΥ πραγματοποίησε μια έρευνα στην οποία 105 χώρες απάντησαν. Οι απαντήσεις έδειξαν ότι το 90% των χωρών παρουσίασαν σοβαρές διαταραχές στις υπηρεσίες υγείας τους με τις χώρες χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος (LMIC) να αναφέρουν τις μεγαλύτερες δυσκολίες (WHO, 2020b). Η πανδημία έχει εκθέσει πραγματικές ευπάθειες στα συστήματα υγείας τα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται στις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και να συνεχίζουν να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ανθρώπων καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής. Υπάρχει η πιθανότητα ότι τα μεγάλα οφέλη στην υγεία τις τελευταίες δύο δεκαετίες θα μπορούσαν να εξαλειφθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Η κατάρρευση πολλών από τις βασικές υπηρεσίες διάγνωσης και παρακολούθησης θα έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, οι συνέπειες των οποίων ενδέχεται να μην φαίνονται για πολλά χρόνια. Οι ευάλωτοι πληθυσμοί επηρεάζονται περισσότερο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου και αυτά τα εμπόδια στην υγειονομική περίθαλψη έχουν τη δυνατότητα να εμβαθύνουν τις ανισότητες στην υγεία.

Ωστόσο, για την αντιμετώπιση αυτής της κρίσης, πολλές χώρες προσπαθούν να αναπτύξουν νέους τρόπους παροχής φροντίδας. Ο γρήγορος μετασχηματισμός μπορεί να θέσει τα θεμέλια για βελτιωμένη πρόσβαση και παράδοση αρκεί να είναι οικονομικά βιώσιμη, ασφαλή και ποιότητα στην παροχή φροντίδας, προσβάσιμη και να παρέχει μια θετική εμπειρία καταναλωτή.

Ένας τέτοιος μετασχηματισμός των υπηρεσιών υγείας θα απαιτήσει επανασχεδιασμό σε όλη τη συνέχεια, συμπεριλαμβανομένης της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, κοινοτικής και οξείας περίθαλψης. Αναμένεται ότι ολόκληρο το εργατικό δυναμικό της υγείας θα γίνει πιο ευέλικτο με έμφαση στη διεπαγγελματική ομαδική φροντίδα, η οποία ενισχύεται μέσω της τεχνολογίας (ιδιαίτερα της εικονικής φροντίδας).

Οι νοσηλευτές σε όλο τον κόσμο ήταν στην πρώτη γραμμή του μετασχηματισμού του συστήματος σε μια προσπάθεια

παροχής ποιοτικής, ασφαλούς και προσβάσιμης υγειονομικής περίθαλψης. Η έκκλησή τους σε καθήκον σήμαινε ότι, παρά την πρόκληση που τους έθεσε, συνέχισαν να αντιμετωπίζουν και να φροντίζουν ασθενείς σε εξαιρετικές δύσκολες καταστάσεις. Οι καινοτομίες και οι εξελίξεις στην υγειονομική περίθαλψη πρέπει να αξιοποιηθούν και να θυμηθούν για να αναπτυχθούν οι μελλοντικές γενιές.

Σχήμα 4: ΔΙΑΤΑΡΑΓΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΠΑΛΜΟΥ 2020 ΤΟΥ Π.Ο.Υ.

Σχήμα 5: Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΤΗΛΕΪΑΤΡΙΚΗΣ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΧΕΙ ΑΥΞΗΘΕΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ 2020 / 2021

55% Από τα NNAs που ρωτήθηκαν από το ICN, το 55% δήλωσε ότι υπήρχαν νέες ή αυξημένες κλινικές με νοσηλευτές που χρησιμοποιούν τηλεϊατρική.

Υπήρξε επίσης ανάπτυξη στη χρήση άλλων υποστηρικτικών τεχνολογιών. Περίπου το 50% των NNAs αναφέρουν την εφαρμογή άλλων υποστηρικτικών τεχνολογιών ως αποτέλεσμα του COVID 19.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΙΝΑ: Προστασία του ασθενούς: Η ουσιαστική ανάγκη για νοσηλευτική έρευνα

Τον Φεβρουάριο του 2020, νοσηλευτές από την Κίνα δημοσίευσαν έρευνα σχετικά με τη φροντίδα καρκινοπαθών ως απάντηση στην COVID-19. Η έρευνά τους ήταν καταλύτης για την προστασία των καρκινοπαθών σε όλο τον κόσμο. Συνέστησαν σκόπιμη αναβολή της χημειοθεραπείας όταν είναι ασφαλές να γίνει αυτό σε ενδημικές περιοχές. Αυστηρότερες διατάξεις προστασίας για ασθενείς με καρκίνο ή επιζώντες από καρκίνο και πιο εντατική παρακολούθηση για όταν ασθενείς με καρκίνο μολύνθηκαν με COVID-19. (Liang et al., 2020).

ΚΑΝΑΔΑΣ: Βελτίωση της πρόσβασης στη φροντίδα για άτομα με ψυχικές ασθένειες

Οι νοσηλευτές που εργάζονται σε μια διεπιστημονική ομάδα υποστήριξαν την πρόσβαση σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας για άτομα με ψυχικές ασθένειες. Ανέπτυξαν μια υπηρεσία τηλεθεραπείας για την διαλογή, την παρακολούθηση, την υποστήριξη, τη θεραπεία και την προαγωγή της υγείας. Λόγω της ευάλωτης φύσης των ασθενών, πολλοί δεν είχαν πρόσβαση σε τηλέφωνα ή άλλες μορφές ηλεκτρονικών συσκευών. Η ομάδα συνεργάστηκε με κοινοτικούς οργανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις για τη δωρεά κινητών τηλεφώνων και σχεδίων. Αυτό παρείχε τα απαραίτητα εργαλεία για την παροχή φροντίδας στους ασθενείς (Guan et al., 2021).

ΤΑΪΒΑΝ: Νοσηλευτική φροντίδα ενισχυμένη από τις τεχνολογίες

Οι νοσηλευτές της Ταϊβάν έχουν αυξήσει τη χρήση μιας ευρείας ποικιλίας υποστηρικτικών τεχνολογιών υγείας για την υποστήριξη της φροντίδας που παρέχουν. Παραδείγματα αυτών περιλαμβάνουν βοηθητικά διαγνωστικά εργαλεία, απομακρυσμένη διαδραστική ιατρική πλατφόρμα, παρακολούθηση ασθενών σε κατ' οίκον καραντίνα, συμβουλευτική τηλεϊατρική, ταυτόχρονη τηλε-απεικοντιστική δερματοσκόπηση και οφθαλμοσκόπηση, υπέρυθη ανίχνευση θερμοκρασίας, έλεγχος δεδομένων ταξιδιωτικού ιστορικού για τις ασφαλιστικές εταιρίες, ηλεκτρονική κράτηση TOCC και σύνδεση για φροντιστές και επισκέπτες, χρήση συστήματος αναγνώρισης προσώπου και θερμοκρασίας σώματος για έλεγχο πρόσβασης εισόδου/εξόδου στο νοσοκομείο, χρήση έξυπνου ρομπότ για την ανάγνωση της κάρτας ασφάλισης για γρήγορο έλεγχο ιστορικού ταξιδιού και επιδημιολογική έρευνα και ηλεκτρονικό σύστημα απαγόρευσης.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ: Νέες προσεγγίσεις σε νέα προβλήματα

Στην Πορτογαλία, οι νοσηλευτές ανέπτυξαν λύσεις μέσω της χρήσης τεχνολογιών τρισδιάστατης εκτύπωσης. Ένα παράδειγμα καινοτομίας ήταν η δημιουργία ενός ασφαλούς εξαρτήματος σύσφιξης του στοματτραχειακού σωλήνα κατά τη στιγμή της διασωλήνωσης ή/και του χειρισμού του κυκλώματος του αναπνευστήρα, με σκοπό την παρεμπόδιση της διαφυγής αερούματος. (IND Case Study submitted by Mario Ricardo Cardoso Gomes, Ordem dos Enfermeiros).

Εμπιστευτική επικοινωνία: Ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης στον χώρο της δημόσιας υγείας

Η προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση σχετικά με τη COVID-19 έχει εξαπλωθεί ευρύτερα και ταχύτερα από τον ίδιο τον ιό. Από την κατανάλωση φυκιών και την κατανάλωση απολυμαντικού για την πρόληψη της εξάπλωσης της COVID-19 μέχρι τη μετάδοση του ιού από το δίκτυο 5G. Η τεράστια ζήτηση για πληροφορίες σχετικά με την ασθένεια, ο υψηλός βαθμός αβεβαιότητας, το άγνωστο και ο φόβος έχουν δημιουργήσει μια τέλεια «καταιγίδα». Οι μύθοι, οι ψευδείς ειδήσεις και οι θεωρίες συνωμοσίας έχουν ανθίσει, και αυτές δεν είναι μόνο χρονοβόρες για να αντιμετωπιστούν, αλλά προκαλούν επίσης σύγχυση, δυσαρμονία και κίνδυνο για τη ζωή.

Ζούμε σε μια εποχή παραπληροφόρησης και μεγάλου όγκου πληροφοριών που είναι εξαιρετικά επιβλαβής για τις κοινότητές μας.

«Η διάδοση ψευδών και δυνητικά επικίνδυνων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια μιας θανατηφόρας πανδημίας αποτελεί σαφώς απειλή για την εθνική μας ασφάλεια», δήλωσε η Εκπρόσωπος των ΗΠΑ Lauren Underwood, νοσηλεύτρια, σε συνεδρίαση της Επιτροπής Εσωτερικής Ασφάλειας της Βουλής των Αντιπροσώπων το 2020. «Όσον αφορά τις ζωτικής σημασίας πληροφορίες για τη δημόσια υγεία, το διακύβευμα είναι η ζωή και ο θάνατος» (Stone, 2020).

Ο υπερβολικός όγκος των πληροφοριών, κάποιες αληθείς, κάποιες ψευδείς, αναφέρεται από τον ΠΟΥ ως «μαζική ενημέρωση» (ΠΟΥ, 2020). Σε περιόδους κρίσεων, οι άνθρωποι χρειάζονται ακριβείς πληροφορίες για να προσαρμόσουν τη συμπεριφορά τους και για να προστατεύσουν τον εαυτό τους, τις οικογένειές τους και τις κοινότητές τους από λοιμώξεις. Η αλήθεια είναι ένας από τους πιο πολύτιμους πόρους για αποτελεσματική πολιτική υγείας. Η σημασία της δεν πρέπει να υποτιμάται.

Για παράδειγμα, ακόμη και με την ανακοίνωση ενός εμβολίου που είναι ασφαλές και αποτελεσματικό, υπάρχει αυξανόμενη παραπληροφόρηση σχετικά με την ανοσοποίηση και μια κίνηση "αντι-εμβολισμού" που μπορεί να αποτρέψει τους ανθρώπους από το να πάρουν το εμβόλιο όταν τεθεί στη διάθεσή τους.

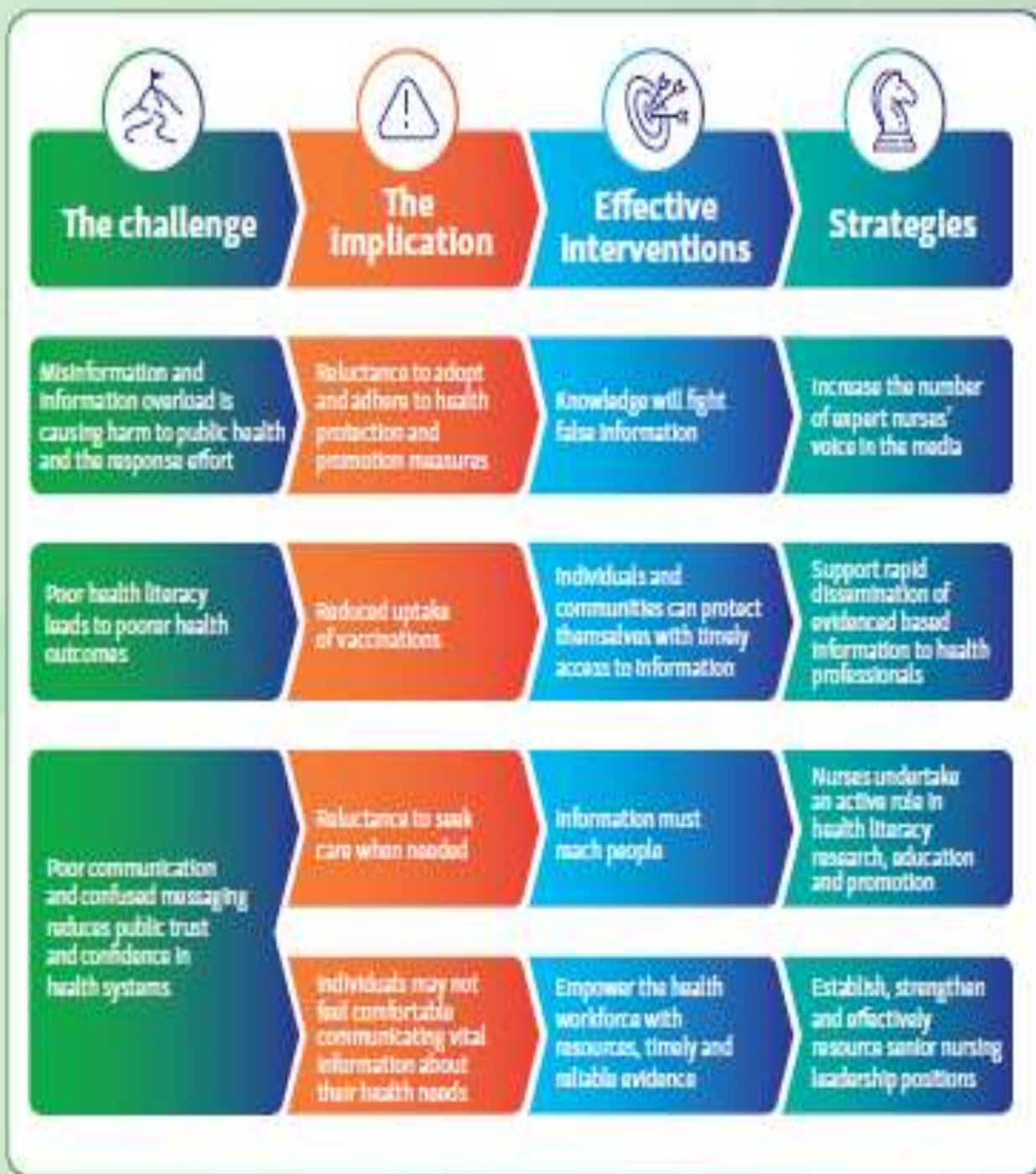
Οι ψευδείς πληροφορίες διαβρώνουν την εμπιστοσύνη του κοινού στους εργαζόμενους στον τομέα της υγείας, στους αξιωματούχους, στους οργανισμούς υγείας και στις κυβερνήσεις που ηγούνται του αγώνα κατά της COVID-19. Η πρόοδος στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του κοινού προς τις αρχές απαιτεί συντονισμένη προσπάθεια και πλήθος στρατηγικών. Μία από τις πιο βασικές στρατηγικές είναι η αξιοποίηση των ευκαιριών που παρέχονται μέσω της εμπιστοσύνης του κοινού στους νοσηλευτές. Καθώς οι νοσηλευτές αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία του εργατικού δυναμικού στον τομέα της υγείας παρέχοντας την πλειοψηφία των υπηρεσιών υγείας σε όλο τον κόσμο και αποτελώντας τους πιο αξιόπιστους επαγγελματίες υγείας (όπως αποδεικνύεται από την μελέτες σε πολλές χώρες), οι νοσηλευτές την πιο αξιόπιστη πηγή για τους πολίτες με τη διάδοση σαφών, συνοπτικών και ακριβών πληροφοριών σε άτομα, οικογένειες και κοινότητες.

Σε πολλές περιπτώσεις, οι νοσηλευτές καλούνται να φέρουν σαφήνεια στη σύγχυση. Το κοινό προσβλέπει στους νοσηλευτές για να λάβουν ακριβείς πληροφορίες και μια αίσθηση σιγουριάς. Αυτή η «φωνή» είναι απαραίτητη τώρα περισσότερο από ποτέ.

Το όραμα για τα μελλοντικά κέντρα υγειονομικής περίθαλψης γύρω από τη χρήση του πιο αξιόπιστου προσωπικού που διαθέτει ήδη η υγεία – τους νοσηλευτές της. Αυτό που χρειάζεται είναι οι πόροι για να έχουν πρόσβαση οι νοσηλευτές στις καλύτερα επιστημονικά-τεκμηριωμένες πληροφορίες, προκειμένου να προωθήσουν και να διαδώσουν αξιόπιστα και έγκυρα μηνύματα εγκαίρως.

Επιπλέον, η φωνή της νοσηλευτικής πρέπει να ακούγεται σε υψηλά επίπεδα λήψης αποφάσεων. Επί του παρόντος, οι νοσηλευτές αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το ήμισυ του συνολικού παγκόσμιου εργατικού δυναμικού στον χώρο της υγείας. Παρ' όλα αυτά, η νοσηλευτική έχει εξαιρετικά περιορισμένη εκπροσώπηση στις κυβερνήσεις, τις αίθουσες συνεδριάσεων και τα εκτελεστικά επίπεδα των συστημάτων υγείας. Η σημασία της φωνής της νοσηλευτικής δεν μπορεί να υποεκτιμηθεί – κανένα άλλο επάγγελμα δεν μπορεί να δώσει την ακριβή εικόνα των αναγκών της υγειονομικής περίθαλψης των ατόμων και των κοινοτήτων που προσφέρει αυτό το επάγγελμα (Anders, 2021). Όπως εμπιστεύονται οι πολίτες τους νοσηλευτές έτσι θα πρέπει να κάνουν και οι κυβερνήσεις και τα συστήματα υγείας έτσι ώστε να ηγούνται του δημόσιου διαλόγου.

Σχήμα 6: ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ

Οι νοσηλευτές παρέχουν υποστήριξη στους ασθενείς για να αποκτήσουν, να κατανοήσουν και να ενεργήσουν σχετικά με τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη βέλτιστη υγεία - να κάνουν κάθε ευκαιρία να μετρά

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΗΠΑ: Σχολικοί νοσηλευτές

Στις ΗΠΑ, οι σχολικοί νοσηλευτές έχουν καίριο ρόλο στην αύξηση των ποσοστών εμβολιασμού μεταξύ των παιδιών και των οικογενειών τους. Οι σχολικοί νοσηλευτές έχουν άμεση αλληλεπίδραση με τους μαθητές, οι γονείς τους έχουν εμπιστοσύνη για να παρέχουν ακριβείς πληροφορίες για την υγεία και έχουν πρόσβαση στα κρατικά μητρώα εμβολιασμού. Οι σχολικοί νοσηλευτές έχουν τον καίριο να εκπαιδεύσουν τους μαθητές, τις οικογένειες και το σχολικό προσωπικό σχετικά με τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν τα εμβόλια στην πρόληψη των ασθενειών, επιτρέποντας στους μαθητές και το προσωπικό να παραμείνουν υγιείς και στο σχολείο (National Association of School Nurses, 2020).

ΧΙΛΗ: Νοσηλευτές που βοηθούν τους ασθενείς και τις οικογένειές τους να πλοηγηθούν στο σύστημα υγείας

Στη Χιλή, έχουν δημιουργηθεί θέσεις νοσηλευτικής για την ενίσχυση της επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων παρόχων υγειονομικής περίθαλψης σε διαφορετικούς χώρους. Αυτό εξασφαλίζει τη συνέχεια της φροντίδας μέσω της ανταλλαγής έγκαιρων και ακριβών πληροφοριών. Οι ρόλοι αυτοί ακολουθούν επίσης τους ασθενείς και τις οικογένειές τους μετά το εξιτήριο από το νοσοκομείο για να διασφαλίσουν ότι υποστηρίζονται οι ανάγκες υγείας τους και ότι έχουν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την υγεία τους, ώστε να μπορούν να διαχειριστούν αποτελεσματικά την κατάστασή τους (Guzmán et al., 2020).

ΝΗΣΟΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ: Συνεργασία με την κοινότητα

Οι νοσηλευτές επικοινωνούν με ασθενείς, πολίτες και την κοινότητα χρησιμοποιώντας μηνύματα κειμένου, τηλεφωνικές επικοινωνίες, μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, προκειμένου να λάβουν βασικά μηνύματα. Οι νοσηλευτές θεωρούνται ο βασικός άξονας για την αποτελεσματική υλοποίηση των πολιτικών υγείας στην κοινότητα.

Εστίαση στη φροντίδα ευάλωτων ατόμων: Άτομα που ζουν σε δομές μακροχρόνιας φροντίδας

Η ιστορία έχει δείξει ότι κατά τη διάρκεια καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και καταστροφών που απειλούν την δημόσια υγεία, οι ευάλωτοι πληθυσμοί διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο ήπιων έως σοβαρών ασθενειών. Παρά την πληθώρα των άρθρων που γράφτηκαν σχετικά για αυτό το θέμα, δεν έχει ληφθεί ως τώρα η απαραίτητη μέριμνα, και ως εκ τούτου, αντιμετωπίζουμε απίστευτες προκλήσεις όσον αφορά την προστασία των πιο ευάλωτων πληθυσμιακών ομάδων. Απαιτείται άμεση δράση για την προστασία των πλέον ευάλωτων ατόμων και πρέπει να θεσπιστούν πολιτικές για την καλύτερη φροντίδα τους στο μέλλον.

Μια από τις πιο πληγείσες ευάλωτες ομάδες κατά τη διάρκεια της πανδημίας ήταν οι ηλικιωμένοι και τα άτομα που ζουν σε δομές μακροχρόνιας φροντίδας. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) ανέφερε ότι η το ποσοστό θνησιμότητας των ατόμων άνω των 80 ετών είναι πάνω από 20% στην Αυστραλία, την Ιαπωνία και τη Δημοκρατία της Κορέας. Στην Ευρώπη, υπολογίστηκε ότι το 30-60% των θανάτων σημειώθηκαν σε δομές μακροχρόνιας φροντίδας (ΠΟΥ, 2020). Υπάρχουν επίσης άλλα ζητήματα υγείας που έχουν επηρεάσει αυτή την ομάδα που δεν είναι τόσο ποσοτικά προσδιορισίμα. Αυτό περιλαμβάνει την αύξηση της κοινωνικής απομόνωσης, την επιδείνωση του γενικευμένου άγχους και των μείζονος καταθλιπτικών διαταραχών και την εγκατάλειψη.

Πριν από τη COVID-19, υπήρχαν σημαντικές προκλήσεις που επηρέασαν τις δομές μακροχρόνιας φροντίδας με πολυάριθμες αστοχίες που μαστίζουν το σύστημα. Ένας από τους πιθανούς λόγους για αυτό είναι η υποτίμηση των ηλικιωμένων. Καθώς τα άτομα μεγαλώνουν, μπορεί να έχουν μειωμένες επιλογές και αυτονομία, αυξάνοντας την ευάλωτη θέση τους και τη δυνητικό βλάβη (Duckett et al., 2020).

Η COVID-19 αποκάλυψε τα κενά των δομών μακροχρόνιας φροντίδας. Η έλλειψη εποπτείας της της διασφάλισης ποιότητας έχουν οδηγήσει το σύστημα στο να μην είναι σε θέση να παρέχει στους ηλικιωμένους τη φροντίδα που χρειάζονται. Εδώ και χρόνια, οι δομές μακροχρόνιας φροντίδας αγωνίζονται να διατηρήσουν επαρκή και κατάλληλα επίπεδα προσωπικού. Μελέτες έχουν δείξει ότι οι δομές με επαρκές επίπεδα προσωπικού με τις κατάλληλες δεξιότητες και εμπειρογνωμοσύνη παρείχαν υψηλότερης ποιότητας παρεχόμενη φροντίδα (Ochieng et al., 2021). Άλλοι βασικοί παράγοντες που συνέβαλαν στην αυξημένη επίπτωση της COVID-19 ήταν η έλλειψη τυποποιημένων κατευθυντήριων γραμμών και πληροφοριών και οι απαραίτητοι πόροι (π.χ. Μέσα Ατομικής Προστασίας (ΜΑΠ) για τη φροντίδα ηλικιωμένων. Για παράδειγμα, λόγω της έλλειψης πόρων σε δομές μακροχρόνιας φροντίδας, πολλοί υπάλληλοι γηροκομείων έχουν μολυνθεί από την COVID-19 και στη συνέχεια έχουν χάσει τη ζωή τους. Μια πρόσφατη έκθεση της Amnesty International, Public Service International and Uni Global Union (Amnesty International, 2021) αναφέρει ότι τουλάχιστον 1500 μέλη του προσωπικού του γηροκομείου έχουν πεθάνει από τη COVID-19 στις ΗΠΑ. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα κυβερνητικά στοιχεία δείχνουν ότι όσοι εργάζονται σε γηροκομεία και σε άλλες δομές της κοινότητας είχαν τρεις φορές περισσότερες πιθανότητες να έχουν πεθάνει από COVID-19 από τον γενικό εργαζόμενο πληθυσμό.

Το Υπουργείο Μακροχρόνιας Φροντίδας του Οντάριο ανέφερε τη λύση της κρίσης με αυτόν τον τρόπο: «προσλάβετε περισσότερο προσωπικό, βελτιώστε τις συνθήκες εργασίας για το υπάρχον προσωπικό, ηγηθείτε αποτελεσματικά και υπεύθυνα και εφαρμόστε στρατηγικές συντήρησης για να κάνετε τις υπηρεσίες μακροχρόνια φροντίδα πιο ασφαλείς για το προσωπικό και για τα άτομα που φιλοξενούνται αυτές» (Webster, 2021).

Η αλλαγή αυτού του παραδείγματος απαιτεί αναθεώρηση στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη γήρανση και αναγνώριση ότι οι ηλικιωμένοι έχουν δικαιώματα, τα οποία θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν στη διαμόρφωση του νέου συστήματος παροχής στήριξης στους ηλικιωμένους, ενώ θα πρέπει να εξεταστούν επίσης τα δικαιώματα των φροντιστών και του προσωπικού. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να δημιουργήσει τα θεμέλια για τη δημιουργία ενός συστήματος υγειονομικής περίθαλψης, πέρα από την πανδημία, το οποίο θα μπορεί να υποστηρίξει τις ευάλωτες ομάδες πληθυσμού, όπως οι ηλικιωμένοι. Σε αντίθετη περίπτωση, θα επιδεινωθούν μόνο τα εμπόδια στην υγειονομική περίθαλψη που αντιμετωπίζουν αυτοί οι πληθυσμοί και θα διευρυνθούν οι ανισότητες στον τομέα της υγείας.

Πίνακας 2: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΣΗΛΕΙΑ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Health is a human right INO publication.

20% of NNAs
REPORTED THAT THEIR COUNTRY STILL HAS INADEQUATE OR INSUFFICIENT PPE IN LTCs.

In many LTCs, staff had to make their own PPE.

At the beginning of the pandemic, the majority of countries reported severe shortages in PPE for LTCs.

26% of NNAs
REPORTED THAT THEIR COUNTRY'S STAFFING LEVELS HAVE DECLINED IN LTCs AS A RESULT OF COVID.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ: Οι προϊστάμενοι είναι η κινητήρια δύναμη πίσω από την απάντηση στις δομές μακροχρόνιας φροντίδας.

Μέχρι τον Φεβρουάριο του 2020, μια προϊσταμένη στο δεύτερο μεγαλύτερο πάροχο φροντίδας ηλικιωμένων της Νέας Ζηλανδίας ανέπτυξε στρατηγικές για τη μείωση των επιπτώσεων της COVID-19. Λίγο αργότερα, συγκροτήθηκε μια Ομάδα Ηγεσίας Νοσηλευτών για την παροχή συμβουλών στην κυβέρνηση, τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τα συστήματα υγείας σχετικά με τη διαχείριση του COVID-19 στις δομές μακροχρόνιας φροντίδας. Είναι σαφές ότι η νοσηλευτική ηγεσία έχει καταλυτικό ρόλο στη διατήρηση της ασφάλειας των δομών φροντίδας ηλικιωμένων. (Χιουζ, 2020)

ΚΑΝΑΔΑΣ: Φροντίδα των φροντιστών για την πρόληψη της εξάπλωσης του COVID-19

Οι δομές μακροχρόνιας φροντίδας στη Βρετανική Κολομβία εφάρμοσαν μια σειρά στρατηγικών για την πρόληψη της εξάπλωσης της COVID-19 στις δομές τους. Ειδικότερα, υποστήριξαν τους εργαζομένους τους για έξι μήνες, παρέχοντας τους ανταγωνιστικές αποδοχές, πλήρη απασχόληση και επιδόματα άδειας ασθενείας. Αυτό επέτρεψε στο προσωπικό να πάρει αναρρωτική άδεια σε περίπτωση έκθεσης στην COVID-19 και να αφιερώσουν το χρόνο σε μία μόνο δομή (O'Toole, 2020).

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Έγκαιρη ανίχνευση της επιδείνωσης της υγείας των ηλικιωμένων κατοίκων.

Αναπτύχθηκε συνεργασία μεταξύ μιας δομής μακροχρόνιας φροντίδας ηλικιωμένων και ενός νοσοκομείου, προκειμένου να μειωθεί ο αριθμός των εισαγωγών σε νοσοκομεία οι οποίες θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Το πρόγραμμα έγκαιρης ανίχνευσης της επιδείνωσης της υγείας των ηλικιωμένων κατοίκων, που αναπτύχθηκε από νοσηλευτές και άλλους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης της κοινότητας, αποσκοπεί στη βελτίωση των κλινικών δεξιοτήτων όλου του προσωπικού φροντίδας, στη βελτίωση της υποστήριξης αποφάσεων, στην αύξηση των διαγνωστικών υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο και στη βελτίωση της πρόσβασης σε εξειδικευμένη συμβουλευτική. Ως αποτέλεσμα υπήρξε μείωση κατά 19% των εισαγωγών στα νοσοκομεία και μείωση κατά 31% της μέσης διάρκειας νοσηλείας (Carter et al., 2020)

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ: Ολιστική προσέγγιση της φροντίδας

Μια δομή μακροχρόνιας φροντίδας προστάτευσε όσους φιλοξενούνταν σε αυτή μέσω μιας σειράς βασικών στρατηγικών. Αυτό περιλάμβανε τη μετακίνηση του προσωπικού φροντίδας ηλικιωμένων σε ιδιωτικά καταλύματα, τον έλεγχο του προσωπικού πριν από κάθε βάρδια και τη διασφάλιση ότι οι νέοι φιλοξενούμενοι της δομής να ελέγχονται πριν από την εισαγωγή τους.

Φύλακες της δημόσιας υγείας

Οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας είχαν ενεργό ρόλο κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κρίσης δημόσιας υγείας. Πιο συγκεκριμένα ανέπτυξαν ταχύτατα κινητές μονάδες δράσης, διερευνώντας τις επαφές με κρούσματα, παρέχοντας εκπαίδευση στον τομέα της υγείας, συμπεριλαμβανομένης της αυτοαπομόνωσης και της καραντίνας και της παρακολούθησης της υγείας και της ευημερίας και της ανταπόκρισης, ανάλογα με τις ανάγκες. Η παρακολούθηση πραγματοποιήθηκε τόσο μέσω της τηλεϊατρικής όσο και μέσω των κατ' οίκον επισκέψεων. Οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας έχουν τεράστιο βάρος ευθύνης, ιδίως σε σχέση με την εκπαίδευση στον τομέα της υγείας, δεδομένου ότι συνεχώς προκύπτουν νέες επιστημονικές ανακαλύψεις αναφορικά με τη COVID-19 (Edmonds et al. 2020).

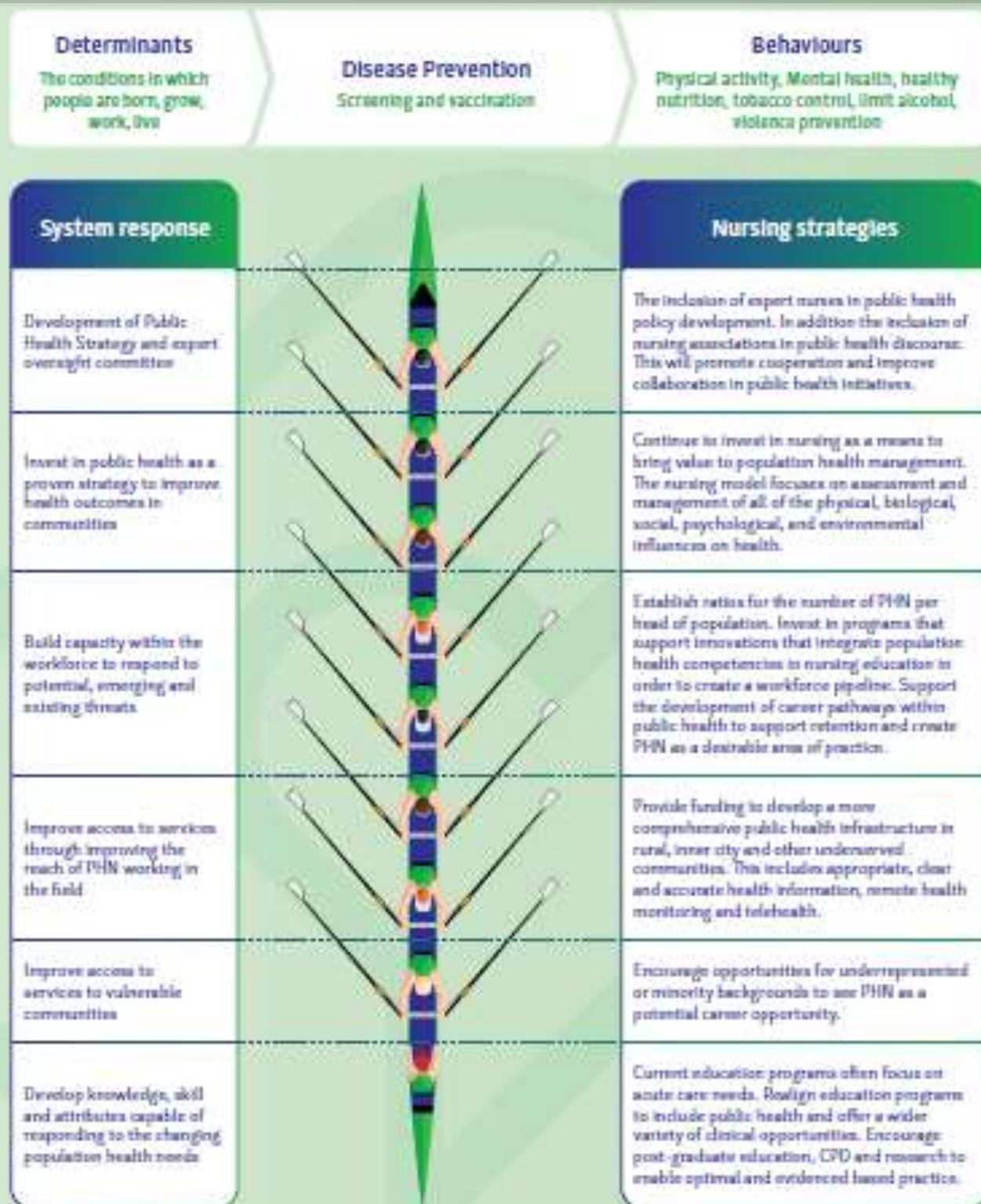
Τα στοιχεία έχουν αποδείξει ότι οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας είναι αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί ανταποκριτές κατά τη διάρκεια καταστάσεων έκτακτης ανάγκης μολυσματικών ασθενειών, παρέχοντας ασφαλή, αποτελεσματική και χωρίς διακρίσεις φροντίδα στις κοινότητες που εξυπηρετούν. Παρά τον κρίσιμο ρόλο τους, σε πολλές χώρες ο τομέας των νοσηλευτών δημόσιας υγείας έχει υποχρηματοδοτηθεί, συχνά εξαλείφονται. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της παρεχόμενης φροντίδας στην κοινότητα με αποτέλεσμα να καταστούν οι κοινότητες πιο ευάλωτες τόσο σε χρόνιες όσο και σε μολυσματικές ασθένειες (Edmonds et al., 2020).

Επί του παρόντος, ως απάντηση στην COVID-19, πολλά προγράμματα δημόσιας υγείας έχουν ανασταλεί συμπεριλαμβανομένων της παρακολούθησης της χρήσης καπνού, των υπηρεσιών μητρικής υγείας, της ενδοοικογενειακής βίας (συμπεριλαμβανομένης της κακοποίησης και της παραμέλησης παιδιών), της ψυχικής υγείας και των χρηστών ουσιών. Η απόσυρση αυτών των υπηρεσιών θα επιδεινώσει τις κοινωνικές επιπτώσεις της COVID-19 και πολλές από τις κρίσεις δημόσιας υγείας θα επιδεινωθούν μετά την πανδημία (Centers for Disease Prevention and Control, 2017).

Με τους οικονομικούς περιορισμούς που αντιμετωπίζουν οι κυβερνήσεις μετά την COVID-19, όλες οι δαπάνες θα επανεξεταστούν, συμπεριλαμβανομένων και ρόλων όπως των νοσηλευτών δημόσιας υγείας. Υπάρχει δυνατότητα διανομής των υπηρεσιών και την αντικατάσταση του ειδικευμένου προσωπικού με υπαλλήλους χαμηλότερου κόστους. Ωστόσο, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας δεν μπορεί να επιτευχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο. Δεδομένης της εκπαίδευσης των νοσηλευτών δημόσιας υγείας, των γνώσεων, των κλινικών δεξιοτήτων λήψης αποφάσεων και της ευελιξίας τους, οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ως μέρος της λύσης (Campbell et al., 2020). Τα στοιχεία παρέχουν σαφή εικόνα ότι οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας είναι οικονομικά αποδοτικοί και αποτελούν μια πολύ καλή επένδυση τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Η ιεράρχηση των υποδομών δημόσιας υγείας για τη διασφάλιση του μέλλοντος, αποτελεί ισχυρό δίδαγμα από την πανδημία (Kub et al., 2017; National Advisory Council on Nurse Education and Practice, 2016).

Σχήμα 7: ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΩΣ ΚΛΕΙΔΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΥΓΙΕΣΤΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Η υγεία ενός έθνους έχει ισχυρή συσχέτιση με τη δύναμη του δημόσιου εργατικού δυναμικού

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ: Συνεργασία με την κοινότητα για την αντιμετώπιση των αναγκών δημόσιας υγείας.

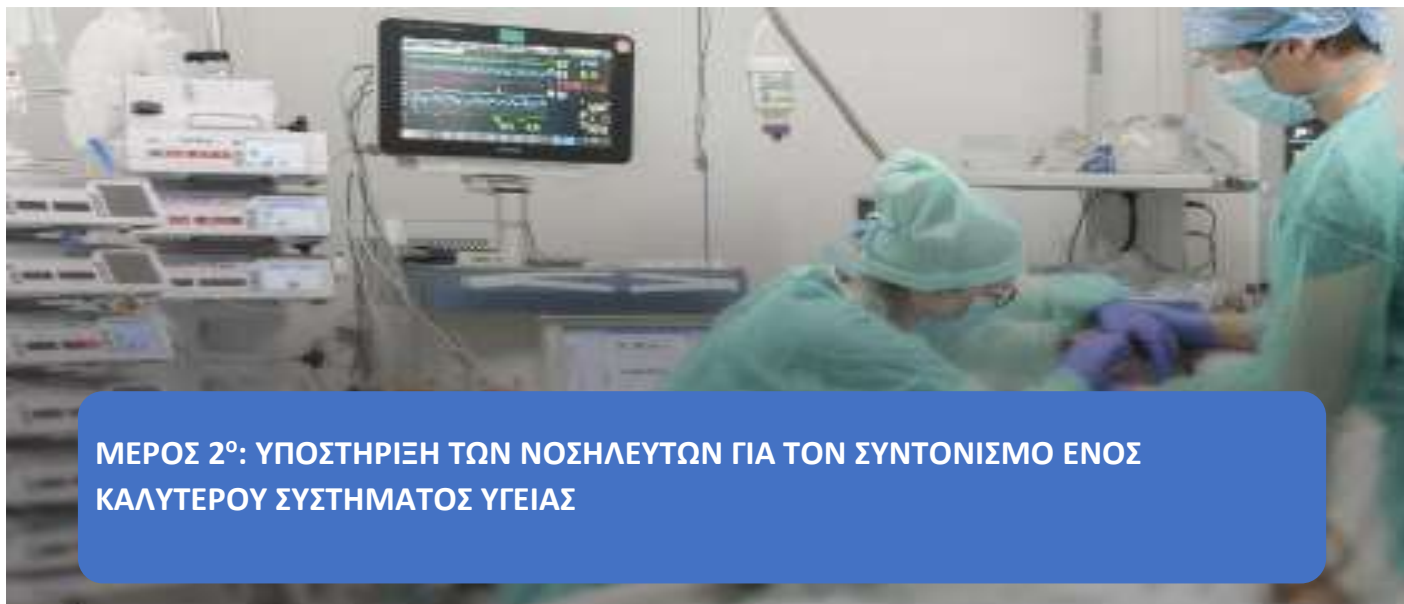
Από το τέλος της επιδημίας του Έμπολα, η κυβέρνηση της Σιέρα Λεόνε έχει τονίσει τη σημασία της αξιοποίησης των κοινοτήτων για την προαγωγή της υγείας. Οι νοσηλευτές συνεργάζονται στενά με τους εργαζόμενους στον τομέα της δημόσιας υγείας για να διατηρήσουν τα ιατρικά ιστορικά, να διεξάγουν ιχνηλάτηση επαφών, να πραγματοποιούν κατ' οίκον επισκέψεις για να εντοπίσουν τα νοσούντα μέλη της κοινότητας, να ενημερώσουν τα γραφεία τελετών για τους θανάτους και να διεξάγουν ελέγχους (McMahon et al., 2017).

ΚΟΥΒΑ: Εκπαίδευση όλων των νοσηλευτών σχετικά με τον καίριο ρόλο της δημόσιας υγείας.

Οι νοσηλευτές στην Κούβα εκτελούν ένα ευρύ φάσμα σημαντικών λειτουργιών δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένης της παροχής φροντίδας σε άτομα, οικογένειες και κοινότητες, της εκτέλεσης διοικητικών εργασιών, της κατάρτισης άλλου νοσηλευτικού και υγειονομικού προσωπικού, της διερεύνησης προβλημάτων υγείας του πληθυσμού και της διαμόρφωσης πολιτικών υγείας. Ακαδημαϊκά προγράμματα για όλες τις βαθμίδες της νοσηλευτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης —από επικουρικούς έως εξειδικευμένους νοσηλευτές— έχουν πλήρη προγράμματα σπουδών σχετικά με τη δημόσια υγεία (Nigenda et al., 2010).

ΜΕΞΙΚΟ: Οι νοσηλευτές αποτελούν το κλειδί για την προώθηση προγραμμάτων εμβολιασμού.

Στο Μεξικό, οι νοσηλευτές δημόσιας υγείας είναι υπεύθυνοι για την προώθηση προγραμμάτων εμβολιασμού και στρατηγικών για την πρόληψη των μη μεταδοτικών ασθενειών (Nigenda et al., 2010).

ΜΕΡΟΣ 2^ο: ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΕΝΟΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣ

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου οι νοσηλευτές είχαν κάποιους από τους πιο σημαντικούς ρόλους και από τις πιο σημαντικές ευθύνες που έφερε στο προσκήνιο η πανδημία. Θα συνεχίσουν να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της υγειονομικής περίθαλψης στην κοινότητα, στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας (ΠΦΥ) και στις δομές οξείας περίθαλψης. Οι νοσηλευτές έχουν ηγετικό ρόλο διασφαλίζοντας ότι όλοι οι ασθενείς λαμβάνουν εξατομικευμένη (με επίκεντρο στον ασθενή) και υψηλής ποιότητας φροντίδα. Κατά την εκπλήρωση των ρόλων και των καθηκόντων τους, οι νοσηλευτές έχουν θυσιάσει πολλά συμπεριλαμβανομένης της σωματικής, ψυχικής και συναισθηματικής τους υγείας, ακόμα και της ίδιας τους της ζωής.

Νοσηλευτικοί οργανισμοί σε όλο τον κόσμο έχουν παίξει ουσιαστικό ρόλο στην προβολή αυτών των ζητημάτων, υποστηρίζοντας την αλλαγή με τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τα ηγετικά στελέχη του συστήματος υγείας. Επιπρόσθετα της υπεράσπισης και της εκπροσώπησης του νοσηλευτικού επαγγέλματος, οι νοσηλευτικοί οργανισμοί έχουν συμβάλει στην υποστήριξη των νοσηλευτών με πρότυπα επαγγελματικής πρακτικής, προσωπική και επαγγελματική ανάπτυξη, ευκαιρίες για δικτύωση και συνεργασία, συναισθηματική και ψυχολογική υποστήριξη και πολλές άλλες βασικές λειτουργίες.

Το Διεθνές Συμβούλιο Νοσηλευτών (International Council of Nurses - ICN) κατέχει ηγετικό και καθοδηγητικό ρόλο σε σχέση με νοσηλευτικά θέματα και θέματα φροντίδας υγείας σε παγκόσμιο επίπεδο. Επί σειρά ετών, το ICN προειδοποιούσε τους ηγέτες για τους κινδύνους από την εμφάνιση επιδημίας και πανδημίας και την ανεπαρκή επένδυση στη Νοσηλευτική σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο οργανισμός αντέδρασε ταχύτατα από τις πρώτες κιόλας ημέρες της κρίσης, φέρνοντας κοντά τα ηγετικά στελέχη της Νοσηλευτικής για να βοηθήσουν ο ένας τον άλλο και να μάθουν από τις εμπειρίες τους. Το ICN έχει συμμετάσχει ενεργά σε καίρια ζητήματα καθ' όλη τη διάρκεια της πανδημίας με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία των υγειονομικών σε σωματικό, ψυχικό και συναισθηματικό επίπεδο. Πλήρης έκθεση για το έργο του ICN κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 είναι διαθέσιμη εδώ.

Οι εκκλήσεις για δράση από τον ICN σχετικά με την επένδυση στη Νοσηλευτική τη διαβεβαίωση ότι οι νοσηλευτές έχουν θέση στο τραπέζι λήψης των αποφάσεων τη βελτίωση της Νοσηλευτικής εκπαίδευσης και την οικοδόμηση και διατήρηση του νοσηλευτικού δυναμικού γίνονται τώρα πιο έντονες από τους διεθνείς οργανισμούς και τους ηγέτες σε όλο τον κόσμο. Το ICN ήταν η παγκόσμια φωνή για τις ανάγκες υγείας και τα δικαιώματα των ανθρώπων, των κοινοτήτων και των εργαζομένων στο χώρο της υγείας.

Το μήνυμα του ICN είναι απλό:

Τώρα είναι η ώρα να δουλέψουμε όλοι μαζί.

Τώρα είναι η ώρα για δράση.

Αυτή η ενότητα επικεντρώνεται σε δράσεις για την υποστήριξη των Νοσηλευτών για τον συντονισμό ενός καλύτερου συστήματος υγείας.

Ένας ασφαλής επαγγελματικός χώρος

Τον Ιανουάριο του 2021, το ICN έλαβε αναφορές ότι πάνω από 2.800 νοσηλευτές είχαν χάσει τη ζωή τους εξαιτίας του COVID-19 σε 60 χώρες. Αυτό το νούμερο είναι πιθανώς πολύ χαμηλό, αλλά λόγω ανεπαρκούς συλλογής δεδομένων, μπορεί να περάσουν χρόνια προτού τα πραγματικά αριθμητικά δεδομένα γίνουν γνωστά. Υπάρχουν λίγα προηγούμενα δεδομένα για θανάτους νοσηλευτών σε αυτή την κλίμακα που έχει ξεπεράσει ακόμη και τους θανάτους των νοσηλευτών κατά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Εκτός από τον υψηλό αριθμό νοσηλευτών που πέθαναν από την ασθένεια, υπάρχουν ακόμη αναρίθμητοι άλλοι που υπέφεραν από τις επιπλοκές της ασθένειας ως άμεσο αποτέλεσμα της εργασίας τους και της εγγύτητάς τους με ασθενείς που αρρώστησαν με COVID-19.

Το 2020, οι νοσηλευτές αναγκάστηκαν να δουλέψουν κάτω από συνθήκες που δημιούργησαν ουσιαστικούς και μη επαρκώς κατανοητούς κινδύνους στη γενικότερη υγεία και ευημερία τους. Δεν είναι κάτι καινούργιο για τους νοσηλευτές να εργάζονται σε Τμήματα αυξημένου κινδύνου έκθεσης σε μολυσματικές ασθένειες. Πρόσφατα παραδείγματα περιλαμβάνουν Έμπολα, ιλαρά, γρίπη των χοίρων, SARS and HIV/AIDS. Ο ρόλος των νοσηλευτών τους τοποθετεί σε χώρους αυξημένης έκθεσης σε κινδύνους για την υγεία τους. Στα αρχικά στάδια της πανδημίας, υπήρχαν πολύ περισσότερα άγνωστα δεδομένα σχετικά με τον COVID όσο αφορά την παθοφυσιολογία, τον τρόπο μετάδοσης, το προφίλ ευαλωτότητας και τη μεταδοτικότητα της συγκεκριμένης ασθένειας. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το φόβο που είχε επεκταθεί στον γενικό πληθυσμό και την αποτυχία εφοδιασμού των νοσηλευτών με ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό και προϊόντα πρόληψης και ελέγχου των μολύνσεων σημαίνει ότι οι νοσηλευτές αντιμετωπίζουν μια κατάσταση αβεβαιότητας σχετικά με τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκονται να υποστούν βλάβη στην υγεία τους.

«Καμία χώρα, νοσοκομείο ή κλινική δεν μπορεί να κρατήσει τους ασθενείς ασφαλείς αν δεν κρατήσει τους επαγγελματίες υγείας ασφαλείς. Ο Χάρτης ασφάλειας των υγειονομικών σύμφωνα με τον ΠΟΥ είναι ένα βήμα προς τη διασφάλιση ότι οι επαγγελματίες υγείας θα εργάζονται σε ασφαλείς συνθήκες και θα λαμβάνουν την εκπαίδευση, το μισθό και το

Dr Tedros Adhanom Ghebreyesus
WHO Director-General

Σχήμα 8: ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν οι επαγγελματίες υγείας περιλαμβάνουν:

Παθολογική έκθεση
(περιλαμβάνεται η ακατάλληλη /ανεπαρκής προστασία)

Πολλές ώρες εργασίας

Ψυχολογική επιβάρυνση
(περιλαμβάνεται το στρες μετάδοσης στην οικογένεια / κοινότητα)

Κόπωση

Εργασιακή Εξουθένωση

Στίγμα

Σωματική και ψυχολογική βία

Εκτός από τους κινδύνους για τη σωματική υγεία, υπάρχουν επίσης απειλές για την ψυχολογική και συναισθηματική υγεία. Με ανεπαρκή προστασία για τους επαγγελματίες υγείας σε όλες τις υγειονομικές δομές, οι νοσηλευτές είχαν να αντιμετωπίσουν επαγγελματικά και ηθικά ερωτήματα που σχετίζονται με τα καθήκοντα περίθαλψης. Το πρωταρχικό καθήκον των Νοσηλευτών απευθύνεται στον αποδέκτη της νοσηλευτικής περίθαλψης. Ωστόσο επιβάλλεται ηθικά η προώθηση της ατομικής υγείας και ασφάλειας των νοσηλευτών. Αυτές οι προκλήσεις τοποθετούν τους νοσηλευτές σε μια ευάλωτη θέση. Είναι αναγκαίο να υπάρχει ισορροπία ανάμεσα σε τρεις ανταγωνιστικές υποχρεώσεις:

- Ευεργεσία και καθήκον να φροντίζουν ασθενείς με δικαιώματα και ευθύνες
- Αντιμετωπίζουν ανεπάρκειες στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης με τρόπους που συνάδουν με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις
- Προστατεύουν τον εαυτό τους και τα αγαπημένα τους πρόσωπα (Morley et al., 2020).

Ο COVID και η αντίδραση από πολλές χώρες και συστήματα υγείας απαιτούν από τους νοσηλευτές να θέσουν σε κίνδυνο τη δική τους ασφάλεια, και αυτή των αγαπημένων τους, προκειμένου να παρέχουν φροντίδα. Αυτές οι συνθήκες απαιτούν δυσανάλογη προσφορά αλτρουισμού και αυτοθυσίας (Morley et al., 2020). Αυτό δεν είναι αποδεκτό. Οι χώρες και τα συστήματα υγείας έχουν το καθήκον να φροντίζουν τους επαγγελματίες υγείας. Αυτό συνεπάγεται την παροχή κατάλληλων και ποιοτικών προϊόντων για την πρόληψη και τον έλεγχο των λοιμώξεων (συμπεριλαμβανομένου του ατομικού προστατευτικού εξοπλισμού) την καθοδήγηση για την αποτελεσματική χρήση αυτών των προϊόντων και τον μετριασμό των άλλων πιθανών κινδύνων. Όταν οι προϋποθέσεις αυτές έχουν εξασφαλιστεί θα αυξηθεί η εμπιστοσύνη των νοσηλευτών στο σύστημα υγείας της χώρας τους και θα βελτιωθεί η σωματική, ψυχική και συναισθηματική υγεία και κατ' επέκταση η ποιότητα της φροντίδας που παρέχουν στους ασθενείς.

Ατενίζοντας το μέλλον, είναι υψίστης σημασίας ότι, ως αποτέλεσμα του COVID, η πρόληψη και ο έλεγχος των λοιμώξεων θεωρείται ως προτεραιότητα που απαιτεί στρατηγική παρέμβαση και επένδυση. Καθώς οι νοσηλευτές ανήκουν στους επαγγελματίες υγείας πρώτης γραμμής συχνά εκτίθενται σε μολυσματικές ασθένειες. Η πρόληψη και ο έλεγχος των λοιμώξεων είναι το μεγαλύτερο όπλο προστασίας της υγείας τους, της υγείας των ασθενών τους και της υγείας ολόκληρης της κοινότητας.

«....Ο κόσμος δεν ήταν προετοιμασμένος για την πανδημία του COVID 19... Οι εργαζόμενοι στην πρώτη γραμμή εξέθεσαν τους εαυτούς τους σε κίνδυνο και διακινδύνεψαν τη ζωή τους για τους συνανθρώπους τους»

The Independent Panel (2021)

Πίνακας 3: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**~5 – 22% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών ΕΚΘΕΣΗ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΗΤΑΝ ΣΠΑΝΙΑ Ή ΠΟΤΕ ΕΠΑΡΚΕΙΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΔΟΜΕΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ►►**

Κατά τα αρχικά στάδια της πανδημίας η πλειοψηφία των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών ανέφεραν ελλείψεις στον ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό. Καθώς η κατάσταση αυτή βελτιώθηκε με την πάροδο του χρόνου εξακολουθούν να υπάρχουν ελλείμματα σε κάποιες υγειονομικές δομές. Οι φορείς που έχουν πληγεί περισσότερο από τις ελλείψεις αυτές έχουν εντοπιστεί στην πρωτοβάθμια υγεία και κοινοτική περίθαλψη συμπεριλαμβανομένων των δομών φροντίδας χρόνιων πασχόντων, των φυλακών και των σχολείων. Σε κάποιες περιπτώσεις οι νοσηλευτές αναγκάστηκαν είτε να αγοράσουν είτε να παρασκευάσουν οι ίδιοι τον προστατευτικό εξοπλισμό τους.

30% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΤΙ ΕΙΧΑΝ ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΛΟΙΜΩΞΕΩΝ ►►

Αξιοσημείωτα συμπεράσματα από τη μελέτη ανέφεραν επίσης ότι βασικά παρόλα αυτά ουσιαστικά προϊόντα πρόληψης και ελέγχου λοιμώξεων δεν παρασχέθηκαν επαρκώς στους υγειονομικούς. Αυτό περιελάμβανε πρόσβαση σε καθαρό νερό, σαπούνι ή απολυμαντικό χεριών. Τα τελευταία χρόνια, πολλοί οργανισμοί είχαν προειδοποιήσει για τους κινδύνους μιας καταστροφικής κατάστασης όπως ο Covid-19. Επιπρόσθετα, υπήρξαν πολλά προειδοποιητικά σημάδια με ξεσπάσματα άλλων ασθενειών. Ερωτήματα πρέπει να τεθούν σχετικά με τους λόγους που οι χώρες ήταν τόσο απροετοίμαστες όσο αφορά την παροχή ατομικού προστατευτικού εξοπλισμού και άλλων προϊόντων πρόληψης και ελέγχου λοιμώξεων

>70% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών ΕΡΕΥΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΤΙ ΕΙΧΑΝ ΛΑΒΕΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ**38% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών ΕΡΕΥΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΤΙ ΠΙΣΤΕΥΑΝ ΟΤΙ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΛΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ►►**

Από την αρχή της πανδημίας οι νοσηλευτές και οι άλλοι υγειονομικοί έχουν βιώσει ανυπέρβλητη θλίψη, αγωνία και στρες από την επιβάρυνση και την αβεβαιότητα που προκάλεσε η πανδημία. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι υπάρχει ταυτόχρονα μια «παράλληλη πανδημία», που προκλήθηκε από την υπερβολική ανάγκη κλινικών υπηρεσιών, την άμεση αύξηση των θανάτων και της νοσηρότητας ανάμεσα στο προσωπικό της πρώτης γραμμής, που αντιμετώπισε την κρίση για μια παρατεταμένη χρονική περίοδο και την αναφερόμενη άσκηση βίας εναντίον των υγειονομικών. Στο πλαίσιο της ανάπτυξης ενός ασφαλούς εργασιακού πλαισίου, θα πρέπει να ενισχυθούν οι προσπάθειες για την προώθηση της ψυχικής και συναισθηματικής ευεξίας. Η ψυχολογική ασφάλεια θα είναι μια ουσιαστική στρατηγική (Vinoya-Chung et al., 2020).

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ: Βελτίωση της πρόσβασης των υγειονομικών στη φροντίδα ψυχικής υγείας

Στην Πορτογαλία, δημιουργήθηκε μια ανοιχτή γραμμή έχει δημιουργηθεί με ειδικούς νοσηλευτές ψυχικής υγείας. Έχουν την τεχνική και την επιστημονική γνώση που τους επιτρέπει να αξιολογήσουν, να σχεδιάσουν και να πραγματοποιήσουν ψυχοθεραπευτικές, κοινωνικοθεραπευτικές, ψυχοκοινωνικές και ψυχοεκπαιδευτικές παρεμβάσεις. Άλλοι οργανισμοί έχουν επίσης αναπτύξει γραμμές υποστήριξης, ιδίως το Τάγμα Ψυχολόγων.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ: Κατευθυντήριες οδηγίες για την κατάλληλη χρήση του ατομικού προστατευτικού εξοπλισμού

Στην Ισλανδία η Διεύθυνση υγείας και ο επικεφαλής Επιδημιολόγος έχουν δημοσιεύσει Κατευθυντήριες οδηγίες για την κατάλληλη χρήση του ατομικού προστατευτικού εξοπλισμού. Οι δομές υγειονομικής περίθαλψης, η κοινοτική περίθαλψη και τα γηροκομεία πρέπει να ακολουθούν αυτές τις οδηγίες.

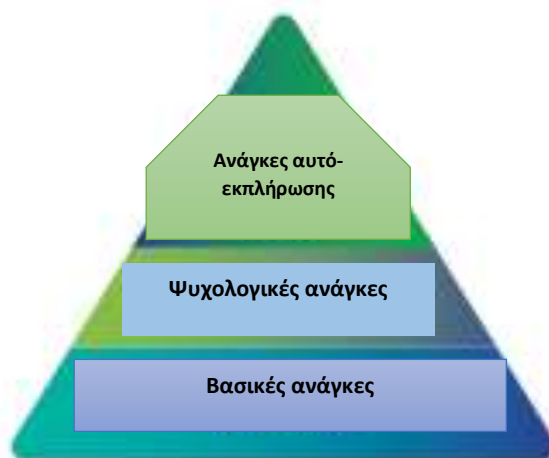
ΙΤΑΛΙΑ: Η σημαντική φωνή των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών

Οι Εθνικές Ενώσεις Νοσηλευτών σε συνεργασία με συνδικάτα και ρυθμιστικές αρχές υποστήριξαν σθεναρά και με επιτυχία την ανάπτυξη και εφαρμογή συγκεκριμένων πολιτικών για την προστασία των νοσηλευτών και των άλλων υγειονομικών κατά τη διάρκεια του COVID-19.

Σχήμα 9: ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΤΟΜΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΣ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΧΩΡΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σύμφωνα με τα πρότυπα του International Labour Organization και τον Covid-19, οι χώρες θα έπρεπε να εφαρμόσουν τη σύσταση Nursing Personnel Recommendation, 1977 (No. 157), για την προστασία της επαγγελματικής υγείας στον τομέα της νοσηλευτικής και τη λήψη όλων των δυνατών μέτρων προκειμένου να μην εκτίθεται το νοσηλευτικό προσωπικό σε ειδικούς κινδύνους. Όταν οι κίνδυνοι αυτοί είναι αναπόφευκτοι, γίνεται σύσταση για λήψη μέτρων που θα ελαχιστοποιήσουν τους κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της παροχής και της χρήσης προστατευτικών στολών, των λιγότερων ωρών εργασίας, των συχνότερων διαλειμμάτων ανάπαυσης, της προσωρινής απομάκρυνσης από τον κίνδυνο και της οικονομική αποζημίωσης σε περίπτωση έκθεσης. Επίσης, το Nursing Personnel Convention, 1977 (No. 149) καλεί τις κυβερνήσεις να προσπαθήσουν να βελτιώσουν τους υφιστάμενους νόμους και κανονισμούς για την επαγγελματική υγεία και ασφάλεια προσαρμόζοντάς τους στην ειδική φύση της νοσηλευτικής εργασίας και του περιβάλλοντος στο οποίο πραγματοποιείται.

Οι νοσηλευτές είναι αναντικατάστατοι σε όλες τις φάσεις της επείγουσας παρέμβασης (πρόληψη, ανίχνευση, ανταπόκριση, ανάρρωση) και είναι απαραίτητοι σε όλους τους τομείς της φροντίδας υγείας.

Τα άτομα δεν μπορούν να φτάσουν την πλήρη δυναμική τους αν παλεύουν με τις βασικές ανάγκες. Οι χώρες και τα συστήματα υγείας πρέπει να αντιμετωπίσουν θεμελιώδη ζητήματα που επηρεάζουν τους νοσηλευτές.

Για να υποστηρίξουμε τη δημιουργία ενός ασφαλούς χώρου εργασίας τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον, τα ακόλουθα θεμελιώδη ζητήματα θα πρέπει να συζητηθούν:

1. Η αναγνώριση της ικανότητας, της γενναιοδωρίας και της αυτοθυσίας των επαγγελματιών υγείας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους για τον περιορισμό της εξάπλωσης της επιδημίας.
2. Καθιέρωση και εφαρμογή των ελάχιστων standards για πρόσβαση σε καθαρό νερό, αποχέτευση, υγιεινή και πρόληψη / έλεγχο των λοιμώξεων σε όλες τις υγειονομικές δομές.
3. Επανεξέταση και αναφορά προόδου από τις χώρες όσο αναφορά τις ελάχιστες προδιαγραφές του ΠΟΥ 2019 για τα προγράμματα πρόληψης και ελέγχου των λοιμώξεων (IPC).
4. Υποστήριξη της πλήρους εφαρμογής όλων των συστάσεων του ΠΟΥ για τα προγράμματα πρόληψης και ελέγχου των λοιμώξεων (IPC).
5. Συλλογή και αναφορά πληροφοριών σχετικών με λοιμώξεις και θανάτους των επαγγελματιών υγείας σε περιόδους επιδημιών και πανδημιών συμπεριλαμβανομένης της παθολογικής έκθεσης και των μέτρων προστασίας.
6. Διερεύνηση και δημόσια αναφορά, όπου αυτό είναι δυνατόν, των υποκείμενων συνθηκών, των λαθών, της αμέλειας ή άλλων συστηματικών αστοχιών στις υγειονομικές δομές που οδηγούν άμεσα ή έμμεσα σε οποιαδήποτε αιτία θανάτου ή σοβαρής ασθένειας ή κατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των πρακτικών συστάσεων για τον τρόπο πρόληψης παρόμοιας νοσηρότητας ή θνησιμότητας στο μέλλον.
7. Ένα επαρκώς εκπαιδευμένο και εξοπλισμένο νοσηλευτικό δυναμικό:
 - Παροχή συνεχιζόμενης Νοσηλευτικής Εκπαίδευσης στην πρόληψη και έλεγχο των λοιμώξεων.
 - Ενεργής πρόβλεψη και προσπάθεια για κάλυψη κενών μεταξύ των αναγκών και της παροχής σε ατομικό προστατευτικό εξοπλισμό
 - Δέσμευση χρηματοδότησης για προμήθειες προϊόντων πρόληψης και ελέγχου των λοιμώξεων, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς και επαρκούς παροχής ατομικού προστατευτικού εξοπλισμού
 - Δέσμευση πόρων για την εξασφάλιση ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος για τους επαγγελματίες υγείας και τους ασθενείς τους με έμφαση στην επαρκή παροχή νερού, στη διαχείριση στερεών αποβλήτων, στις πηγές ενέργειας και τον εξαερισμό
8. Εφαρμογή στρατηγικών για την επίτευξη ασφαλών επιπέδων στελέχωσης
9. Βελτίωση της ψυχικής υγείας και της ψυχολογικής ευεξίας
10. Δημιουργία βασισμένων σε ενδείξεις, εγκεκριμένων σε εθνικό επίπεδο κατευθυντηρίων οδηγιών για πρόληψη και έλεγχο των λοιμώξεων, προσαρμοσμένων στο τοπικό πλαίσιο.

Η σημαντικότητα της αναγνώρισης των δεξιοτήτων, των ικανοτήτων και των χαρακτηριστικών των νοσηλευτών

Στα πρώτα στάδια της πανδημίας, μια 24χρονη Ιταλίδα νοσηλεύτρια τράβηξε την προσοχή του κοινού όταν περιέγραψε ένα 24ωρο από τη ζωή της νοσηλεύοντας ασθενείς με Covid-19. «Γνωρίζαμε πάντα ότι η δουλειά μας ως νοσηλευτές ενέχει κάποιους κινδύνους. Η διαφορά είναι ότι τώρα το γνωρίζουν και οι άλλοι αυτό. Αισθάνομαι μεγάλη ανταμοιβή από την έκφραση αλληλεγγύης των άλλων ανθρώπων· είναι ευχάριστο να διαβάξεις ότι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν το ρόλο μας - αναγνωρίζουν εμάς και τη δουλειά μας τώρα» (UN News, 2020).

Το 2020 και στις αρχές του 2021, τα ΜΜΕ μετέφεραν θετικές αναπαραστάσεις για το νοσηλευτικό επάγγελμα στο ευρύ κοινό, με ιδιαίτερη έμφαση στη φύση της δουλειάς του νοσηλευτή. Αυτό δεν συνέβαινε πάντα. Στο χώρο της υγείας, οι γιατροί θεωρούνται λανθασμένα υψηλότερου επιπέδου από τους νοσηλευτές. Αυτό σημαίνει ότι οι νοσηλευτές και το έργο τους συχνά δεν φαίνεται και υποβαθμίζεται στην αντίληψη του κόσμου.

Η Νοσηλευτική ως επάγγελμα συνέβαλε καθοριστικά στην παροχή βελτιωμένης φροντίδας στον ασθενή, στην παροχή πιο αποτελεσματικής πολιτικής υγείας και πιο αποτελεσματικών επιχειρηματικών μοντέλων. Οι νοσηλευτές βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της φροντίδας αναλαμβάνουν ζωτικής σημασίας έρευνα, κατέχουν υψηλόβαθμες διοικητικές θέσεις και υπηρετούν σε κυβερνητικές θέσεις της Νοσηλευτικής Διοίκησης. Παρόλα αυτά, οι νοσηλευτές δεν καλούνται συχνά από τα ΜΜΕ για να εκφράσουν την επιστημονική τους άποψη (Schnur, 2018).

Η πανδημία άλλαξε δραματικά αυτή την κατάσταση τοποθετώντας τους νοσηλευτές στο επίκεντρο της δημόσιας προσοχής. Αυτή η αλλαγή πραγματοποιήθηκε ταχύτητα με τους νοσηλευτές να μεταμορφώνονται από «σημαντικούς εργαζόμενους στο χώρο της υγείας» σε «ήρωες» στα μάτια του κόσμου. Ενώ αυτή η υποστήριξη είναι ευπρόσδεκτη, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι ο κόσμος θα αντιληφθεί τον νοσηλευτή πέρα από «ήρωα» ως έναν πολύ μορφωμένο, εξειδικευμένο επαγγελματία με εξαιρετική κριτική σκέψη και τεκμηρίωση, που εργάζεται με άτομα και κοινότητες για την επίτευξη της βέλτιστης υγείας. Κάνοντας ένα βήμα παραπάνω, πρέπει να υπάρξει επαρκής πληροφόρηση ώστε να ενημερωθεί το κοινό για τους κινδύνους στη σωματική και ψυχική υγεία, τις οικονομικές δυσκολίες, την απουσία προοπτικών προαγωγής, το μεγάλο φόρτο εργασίας, το στρες, τις δύσκολες εργασιακές συνθήκες και την έλλειψη κατάλληλων και έγκαιρων πόρων.

Στο μέλλον ελπίζουμε ότι αυτή η αφύπνιση του κόσμου για το έργο των νοσηλευτών θα συσχετιστεί με θετικές αναπαραστάσεις του νοσηλευτικού επαγγέλματος από τα ΜΜΕ, το ευρύ κοινό και τους φορείς. Δεν αφορά τόσο την αξιοποίηση του επαγγέλματος αλλά την κοινωνική και οργανωτική προθυμία να φροντίσουμε αυθεντικά ένα επάγγελμα που η φύση του είναι να φροντίζει τους άλλους (Hennekam et al., 2020). Επιπρόσθετα, πρέπει να σέβονται τους νοσηλευτές για τη σοφία, τη γνώση και την ενσυναίσθηση σε θέματα υγείας. Συνεχής διάλογος μεταξύ νοσηλευτών και κοινού είναι αναγκαίος για την προώθηση νέων τρόπων παροχής περίθαλψης και βελτίωση της έκβασης της υγείας.

Πίνακας 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ**77% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών****ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΟΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΜΜΕ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ**

RWANDA Nurse and Midwives Union: *“COVID-19 και το Διεθνές Έτος των νοσηλευτών και των μαιών έδωσε την ευκαιρία σε περισσότερους νοσηλευτές να εμφανιστούν στα ΜΜΕ. Πολλά ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά spot προώθησαν τα νοσηλευτικά επιτεύγματα, τους ρόλους και τη συμβολή τους στην αντιμετώπιση του COVID-19”*

General Council of Nurses of SPAIN (CGE): *Υποστήριξε ενεργά την προώθηση της εικόνας και της φωνής της Νοσηλευτικής. «Πολλά ΜΜΕ συχνά ζητούν δηλώσεις από τον Οργανισμό. Ως αποτέλεσμα, σχεδόν κάθε μέρα, οι νοσηλευτές δίνουν συνεντεύξεις στα ΜΜΕ».*

ICELANDIC Nurses Association: *«Τόσο το κοινό όσο και ο τύπος συνειδητοποιούν τη σημαντικότητα των νοσηλευτών και τους θεωρούν ως τον πυρήνα των επαγγελματικών υγείας στο πλευρό του ασθενή, ως τον πιο πολύτιμο επαγγελματία υγείας στην πρώτη γραμμή»*

66% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών**ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΥ ΚΟΙΝΟ**

National Consociation of Nursing Association of Italy: *«Περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν το ρόλο των Νοσηλευτών στο σύστημα υγείας. Αλλά αυτός ο ρόλος συχνά συνδέεται με ένα επάγγελμα βοηθητικό του γιατρού. Το κοινό σέβεται τη δέσμευση των Νοσηλευτών.»*

General Council of Nurses of Spain (CGE): *«Οι νοσηλευτές είναι στο προσκήνιο τώρα σε μεγαλύτερο βαθμό, παρόλο που είναι μακρύς ο δρόμος ακόμα για να διασφαλιστεί ότι η δουλειά των νοσηλευτών θα αναγνωριστεί εκτενώς. Γνωρίζουν ότι είμαστε εκεί και δουλεύουμε σκληρά αλλά πρέπει να καταλάβουν την ανεξαρτησία και τον επαγγελματισμό που έχουμε ως νοσηλευτές. Υπάρχει ακόμα μία πολύ έντονη επικρατούσα πολιτισμική πεποίθηση ότι ο νοσηλευτής ακολουθεί μόνο τις εντολές του γιατρού.»*

49% των Εθνικών Ενώσεων Νοσηλευτών**ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΑ ΜΕ ΤΟΝ COVID-19 ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΒΙΑΣ, ΕΠΙΘΕΣΕΩΝ Ή ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ**

Japanese Nursing Association: «Υπάρχουν κάποιες αναφορές διακρίσεων, για παράδειγμα οδηγοί ταξί αρνήθηκαν να επιτρέψουν σε επαγγελματίες υγείας να επιβιβαστούν, βρεφονηπιακοί σταθμοί αρνήθηκαν να φροντίσουν τα παιδιά των επαγγελματιών υγείας και γείτονες των ασθενών που δέχονται κατ' οίκον περίθαλψη διαμαρτύρονταν ότι οι κατ' οίκον νοσηλευτές εξαπλώνουν τη μόλυνση.»

Indian Nursing Council: «Οι μισθωτές ζητούν από τους νοσηλευτές που νοικιάζουν τα σπίτια τους να τα εγκαταλείψουν μέσα στην καραντίνα κάνοντας διακρίσεις στην κατανομή του καταλύματος, για παράδειγμα στους γιατρούς παρέχεται διαμονή σε ξενοδοχεία πέντε αστέρων ενώ στους νοσηλευτές σε hostels. »

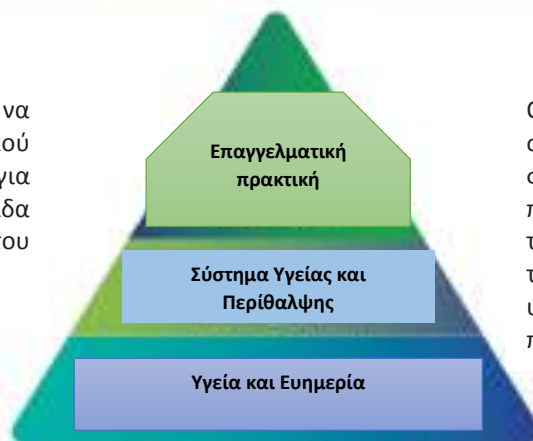
Mexican Federation of Nursing Colleges, A.C.: «Έχουν αποτραπεί από το να χρησιμοποιούν δημόσιες συγκοινωνίες, τους έχουν ψεκάσει με χλώριο, η ιδιοκτησία τους (σπίτια, αυτοκίνητα) έχει καεί, έχουν υποστεί κοινωνική απομόνωση, τους έχει ζητηθεί να μη μείνουν στα σπίτια τους. Αυτά και άλλα παρόμοια περιστατικά έχουν αναφερθεί στις αρμόδιες αρχές.»

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

► **Κατά τη διάρκεια** της πανδημίας, τα ΜΜΕ σε ολόκληρο τον κόσμο έχουν επικεντρωθεί περισσότερο στη Νοσηλευτική επηρεάζοντας την κατανόηση του κοινού και τη στάση του απέναντι στο επάγγελμα. Είναι σημαντικό αυτή η αυξημένη προσοχή και η θετική προσέγγιση να μετατραπούν σε πραγματική δράση και οριστική αλλαγή. Η πανδημία έφερε στο φως μια πιο καθαρή εικόνα της σχέσης, της αποσύνδεσης και των ελλειμμάτων ανάμεσα στην πολιτική, την οικονομία, τις πολιτικές υγείας, τη δημόσια υγεία και το διαθέσιμο νοσηλευτικό δυναμικό σε ολόκληρο τον κόσμο. ► **Παραδοσιακά η Νοσηλευτική** δεν είχε δημόσιο λόγο ιδίως σε θέματα ανάπτυξης δημόσιας πολιτικής. Ωστόσο, η πανδημία έδωσε τη δυνατότητα στη Νοσηλευτική να ακουστεί και να φανεί. Η Νοσηλευτική πρέπει να αρπάξει την ευκαιρία που της δόθηκε για να αποκτήσει ισχυρότερη φωνή και να επηρεάσει τη μελλοντική πολιτική και πρακτική. ► **Πρέπει, επίσης,** να βοηθήσει το κοινό να κατανοήσει το επάγγελμα και να ξεφύγει από την υποτίμηση και τον περιορισμό της επιρροής της. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι νοσηλευτές έχουν υψηλή μόρφωση και δεξιότητες και είναι αυτόνομοι επαγγελματίες υγείας που λειτουργούν ως μέρος μιας ομάδας (Bennett et al., 2020). Εργάζονται σε όλες τις υγειονομικές δομές συμπεριλαμβανομένων των δομών φροντίδας χρόνιων πασχόντων, των μονάδων εντατικής θεραπείας, των δομών οξείας περίθαλψης και των κοινοτικών δομών. ► **Το νοσηλευτικό επάγγελμα** μπορεί να προχωρήσει δυναμικά, διασφαλίζοντας ότι η φωνή του δεν θα πνιγεί από τους πιο ισχυρούς στη διαμόρφωση του μέλλοντος της υγειονομικής περίθαλψης. Πρόκειται για μια ουσιαστική νέα πραγματικότητα (Bennett et al., 2020)

Σχήμα 10: ΒΕΛΤΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Το επάγγελμα χρειάζεται να επωφεληθεί του αριθμητικού πλεονεκτήματος που έχει για να επηρεάσει τη φροντίδα υγείας και την εικόνα του επαγγέλματος

Οι νοσηλευτές παίζουν ένα σημαντικό ρόλο σε όλους τους φορείς της φροντίδας υγείας και περνούν περισσότερο χρόνο με τους ασθενείς σε σύγκριση με τους άλλους επαγγελματίες υγείας. Σημαντικά μηνύματα πρέπει να ακουστούν δημόσια.

Για να βελτιωθεί η κατανόηση της υγείας και της υγειονομικής περίθαλψης μέσα από την φωνή των Νοσηλευτών

1. Τα στερεότυπα και οι αναπαραστάσεις που υπάρχουν για τη Νοσηλευτική δεν προωθούν την επαγγελματική εικόνα της νοσηλευτικής

ΠΡΟΚΛΗΣΗ:

Η απεικόνιση της Νοσηλευτικής στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στη λαϊκή κουλτούρα παίζει ισχυρό ρόλο στην διαμόρφωση και την ενίσχυση των εντυπώσεων και των στερεοτύπων για τη Νοσηλευτική.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Να προωθούν τα ΜΜΕ μια υγιή και ακριβή εικόνα των νοσηλευτών.
Να απομακρυνθούν τα αρνητικά στερεότυπα από το Σύστημα Υγείας και το ευρύ κοινό.

2. Οι Νοσηλευτές αισθάνονται ότι το έργο τους υποτιμάται και δεν φαίνεται

ΠΡΟΚΛΗΣΗ:

Χωρίς την ενσωμάτωση των νοσηλευτικών απόψεων στο δημόσιο διάλογο η συνολική εικόνα της φροντίδας υγείας δεν θα αναπαρίσταται με ακρίβεια.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Οι Διεθνείς σχέσεις μέσα στο Σύστημα Υγείας και οι NGO Οργανισμοί Υγείας προωθούν τη φωνή των νοσηλευτών.

3. Οι Νοσηλευτές ανησυχούν για την εικόνα τους στα ΜΜΕ και φοβούνται πιθανές επιπτώσεις από τους εργοδότες

ΠΡΟΚΛΗΣΗ:

Οι νοσηλευτές συχνά δεν αναλαμβάνουν την πρωτοβουλία να υποστηρίξουν την άποψή τους σε θέματα υγείας και περίθαλψης.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Να οικοδομηθεί μία κουλτούρα στην οποία εξειδικευμένοι νοσηλευτές να εμφανίζονται με κάθε ευκαιρία στα ΜΜΕ.
Να υποστηριχτεί η εκπαίδευση στις δημόσιες σχέσεις.

4. Μία σύγχρονη εικόνα της Νοσηλευτικής είναι αναγκαία για την παροχή ασφάλειας στο κοινό και την υποστήριξη στην επόμενη γενιά Νοσηλευτών

ΠΡΟΚΛΗΣΗ:

Υπάρχει η ανάγκη να προχωρήσει η νοσηλευτική πέρα από «το σενάριο της αρετής» προς μια «βασισμένη στη γνώση ταυτότητα».

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Να ενθαρρυνθούν οι νοσηλευτές να δείξουν εξωστρέφεια και να μπουν στον δημόσιο διάλογο.
Οι ερευνητές να παρουσιάσουν την εργασία τους μέσω των ΜΜΕ.

Επενδύοντας στους νοσηλευτές του κόσμου

Στις αρχές του 2020, εκδόθηκε η έκθεση *State of the World's Nursing (SOWN)*. Ένα από τα κύρια ευρήματα ήταν η εκτιμώμενη έλλειψη έξι εκατομμυρίων νοσηλευτών (WHO, 2020a). Παρά τα χρόνια έκκλησης για μεγαλύτερες επενδύσεις στη νοσηλευτική, ο ιστορικά ανεπαρκής προγραμματισμός εργατικού δυναμικού, η έλλειψη πολιτικών ή η αδύναμη εφαρμογή τους, οι κατακερματισμένες αρμοδιότητες και η έλλειψη πολιτικής ηγεσίας συνέβαλαν σε μια κρίση του υγειονομικού εργατικού δυναμικού. Πριν από την COVID-19, οι ελλείψεις εργατικού δυναμικού ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα στην παροχή υγειονομικής περίθαλψης.

Τώρα, βρισκόμαστε στο χείλος μιας καταστροφής που δεν έχουμε ξαναδεί στο χώρο της υγειονομικής περίθαλψης. Ήδη υπό τεράστια πίεση, οι νοσηλευτές έχουν εργαστεί μέσα στις προκλήσεις της πανδημίας. Αυτή η αμείλικτη πίεση έχει καταβάλει το τίμημά της στο νοσηλευτικό εργατικό δυναμικό. Από τους νοσηλευτές που απάντησαν σε έρευνα που διενήργησε το Διεθνές Συμβούλιο Νοσηλευτών, το 19% ανέφερε αύξηση του αριθμού των νοσηλευτών που εγκαταλείπουν το επάγγελμα ως αποτέλεσμα της πανδημίας. Οι κυριότεροι λόγοι που αναφέρθηκαν γι' αυτό ήταν ο βαρύς φόρτος εργασίας σε συνδυασμό με τους ανεπαρκείς πόρους και, δεύτερον, η επαγγελματική εξουθένωση και το άγχος.

Το δεύτερο ζήτημα που αντιμετωπίζει το παγκόσμιο εργατικό δυναμικό στον τομέα της υγείας είναι η οικονομία. Μετά την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2008, η πρώτη προτεραιότητα των συστημάτων υγείας ήταν τα χρήματα (δηλαδή η έλλειψή τους). Ως εκ τούτου, υπήρξαν περικοπές στο εργατικό δυναμικό και στην ικανότητα περίθαλψης (Britnell, 2019).

Λόγω των υφιστάμενων ελλείψεων νοσηλευτικού προσωπικού και της γήρανσης του πληθυσμού, θα πρέπει να αντικατασταθούν περισσότεροι από 10 εκατομμύρια νοσηλευτές τα επόμενα χρόνια. Το φαινόμενο COVID (ICN, 2021) θα μπορούσε να δει αυτόν τον αριθμό να αυξάνεται σχεδόν στο μισό του μεγέθους του σημερινού αριθμού νοσηλευτικών που σημαίνει ότι οι Βιώσιμοι Στόχοι Ανάπτυξης δεν θα επιτευχθούν και η ατομική και συλλογική υγεία θα ζημιωθεί. Αυτά είναι θέματα ζωής και θανάτου.

Ωστόσο, το πρόβλημα αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί. Όχι με τις συνήθεις γραμμικές στρατηγικές, όπως τη δημιουργία ενός παγκόσμιου ανταγωνιστικού συστήματος για εξειδικευμένους νοσηλευτές σε μια εποχή που το εθνικό σύστημα κυριαρχεί στην πολιτική. Αυτό θα επιδεινώσει τις ανισότητες σε εργατικό δυναμικό μεταξύ των χωρών, καθώς οι φτωχότερες χώρες εκπαιδεύουν προσωπικό για τους πλουσιότερους γείτονές τους. Αντίθετα, υπάρχουν στρατηγικές που μπορούν να είναι αποτελεσματικές και διαχειρίσιμες και μπορούν να υποστηρίξουν την ανάπτυξη υγιών χωρών. Σίγουρα οι κυβερνήσεις δεν έχουν σημαντικότερο ρόλο από το να προωθήσουν και να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον όπου οι πολίτες τους θα μπορούν να ανθίσουν. Αυτό απαιτεί την κατανόηση ότι υγειονομικοί, όπως οι νοσηλευτές, είναι ζωτικής σημασίας για την υγεία των κοινοτήτων και της οικονομικής ευημερίας.

‘Πώς μπορούν οι άνθρωποι να παρέχουν συμπονετική φροντίδα αν δεν παρέχεται πρώτα στους ίδιους;’

Mark Britnell
(Britnell, 2019)

Σχήμα 11: ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΕΙΨΕΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ (Britnell, 2019; Buchan & Catton, 2020)

ΑΝΑΝΕΩΣΗ

Να θεωρήσετε την εξεύρεση πόρων για το νοσηλευτικό προσωπικό ως επένδυση που αυξάνει την παραγωγικότητα, την υγεία και τη δημιουργία εθνικού πλούτου.

1

ΑΦΥΠΝΙΣΗ

Τόνωση της προσφοράς νοσηλευτών μέσω μιας σειράς μέτρων που στοχεύουν στο εγχώριο εκπαιδευτικό σύστημα.

2

ΠΡΟΩΘΗΣΗ

Παροχή της απαραίτητης υποστήριξης ώστε τα άτομα να είναι ενεργοί εταίροι στη φροντίδα τους και να αναλαμβάνουν μεγαλύτερη ευθύνη για την υγεία και την ευημερία τους, ιδίως όσον αφορά στη διαχείριση των μακροχρόνιων παθήσεών τους.

3

ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΜΟΣ

Αγκαλιάστε αποδεδειγμένες τεχνικές και στρατηγικές για την ανύψωση της κουλτούρας, βελτιώνοντας έτσι τη διατήρηση και εξασφαλίζοντας ότι η νοσηλευτική είναι ένα επιθυμητό επάγγελμα για να εργαστεί κανείς.

7

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Να επιτραπεί στους νοσηλευτές να εργάζονται στα ανώτατα όρια της άδειάς τους και να μειωθούν τα περιττά εμπόδια.

5

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Υποστήριξη της υιοθέτησης νέων μοντέλων περίθαλψης που έχουν ήδη δοκιμαστεί και έχει αποδειχθεί ότι βελτιώνουν την παραγωγικότητα και την ικανότητα περίθαλψης.

ΕΞΟΠΛΙΣΕ

Εξοπλίστε τους νοσηλευτές με τους πόρους και την τεχνολογία για την αύξηση του χρόνου φροντίδας και της παραγωγικότητας.

Πίνακας 5: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Το 19% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν αύξηση του αριθμού των νοσηλευτών που εγκαταλείπουν το επάγγελμα από την αρχή της πανδημίας.

Μια έρευνα που διεξήχθη από τη **Δανική Οργάνωση Νοσηλευτών** το 2020 διαπίστωσε ότι 9 στους 10 νοσηλευτές σκέφτονταν να αναζητήσουν νέα εργασία.

Τάγμα Νοσηλευτών στο Λίβανο: Η κατάσταση στο Λίβανο βρίσκεται σε σημείο κρίσης. Εκτός από την πανδημία, ο Λίβανος αντιμετωπίζει οικονομική κρίση. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική συρρίκνωση των νοσοκομείων, τη μείωση του αριθμού των εργαζομένων στο ΕΚΑΒ, καθώς και των αμοιβών των νοσηλευτών.

Σε έρευνα που διεξήχθη από την **Αμερικανική Ένωση Νοσηλευτών (ANA)**, οι ερωτηθέντες δήλωσαν ότι τις τελευταίες 14 ημέρες ήταν εξαντλημένοι (72%), καταβεβλημένοι (64%), ανήσυχοι και ανίκανοι να χαλαρώσουν (57%).

Το 74% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα αναφέρουν ότι η χώρα τους έχει δεσμευτεί να αυξήσει τον αριθμό των νοσηλευτών.

Η **Αυστραλιανή** κυβέρνηση ανταποκρίθηκε έγκαιρα στην πανδημία αυξάνοντας τον αριθμό των εγγεγραμμένων νοσηλευτών. Στο πλαίσιο αυτής της πρωτοβουλίας, η κυβέρνηση χρηματοδότησε νέα προγράμματα νοσηλευτικής εκπαίδευσης για την ανανέωση των κλινικών δεξιοτήτων και την παροχή κατάρτισης στην εντατική φροντίδα και τη φροντίδα υψηλής εξάρτησης (Commonwealth of Australia, 2021).

Στην **Ιρλανδία**, υπήρξε μείωση των προσλήψεων στο εξωτερικό. Σε απάντηση, η Ιρλανδική Οργάνωση Νοσηλευτών και Μαιών κάλεσε την κυβέρνηση να αυξήσει τον αριθμό των προπτυχιακών θέσεων νοσηλευτών και μαιών (Bowers, 2020).

Οργάνωση Νοσηλευτών Νέας Ζηλανδίας - Νοσηλευτές με ληγμένα ετήσια πιστοποιητικά άσκησης ήρθαν σε επαφή για να δουν αν επιθυμούν να εργαστούν στην πανδημία.

Το 54% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι η χώρα τους είχε δεσμευτεί να βελτιώσει τη διατήρηση των νοσηλευτών που απασχολούνται σήμερα.

Ο **Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)** ανέφερε ότι μόνο οι μισές από τις χώρες εφάρμοσαν πολιτικές ή μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της πρόσληψης εργαζομένων στον τομέα της μακροχρόνιας φροντίδας από το 2011 (OECD, 2020).

Το **Περού** αναπτύσσει τις ικανότητες και τις δυνατότητες του υγειονομικού του δυναμικού. Η πανδημία, ενώ αποκάλυψε ορισμένα αδύναμα σημεία του συστήματος, δημιούργησε επίσης νέες στρατηγικές για την οικοδόμηση και διατήρηση του υγειονομικού δυναμικού. Παραδείγματα στρατηγικών περιλαμβάνουν έκτακτες πληρωμές και αυξημένη ευελιξία του εργατικού δυναμικού (Rees et al, 2021).

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η πανδημία είχε τεράστιο αντίκτυπο στο νοσηλευτικό δυναμικό. Πολλοί νοσηλευτές ανέφεραν αυξημένο αριθμό νοσηλευτών που εγκαταλείπουν το επάγγελμα ως άμεσο αποτέλεσμα των επιπτώσεων της πανδημίας. Ως απάντηση, φαίνεται ότι πολλές χώρες έχουν δεσμευτεί να αυξήσουν τον αριθμό των νοσηλευτών. Με εκτιμώμενη έλλειψη έξι εκατομμυρίων νοσηλευτών παγκοσμίως, ο κόσμος βρίσκεται ήδη σε δύσκολη θέση.

Στο πλαίσιο της ταχείας αύξησης του αριθμού των νοσηλευτών στα συστήματα υγείας, αρκετές χώρες έχουν θέσει ως προτεραιότητα την πρόσληψη και διατήρηση των νοσηλευτών. Μια κοινή στρατηγική ήταν οι αλλαγές στο σύστημα εγγραφής.

Σχεδόν το 40% των νοσηλευτών που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν αύξηση των νοσηλευτών που επανεγγράφονται για να εργαστούν στο σύστημα υγείας. Για να υποστηριχθεί αυτό, εφαρμόστηκαν διάφοροι ρυθμιστικοί μηχανισμοί. Ορισμένες χώρες χρησιμοποίησαν την προσωρινή εγγραφή, ενώ άλλες χαλάρωσαν τη διαδικασία εγγραφής, ώστε οι νοσηλευτές να λαμβάνουν κανονική εγγραφή.

Στην έρευνα, πολλοί νοσηλευτές ανέφεραν ότι οι κυβερνήσεις τους είχαν δεσμευτεί για τη διατήρηση του εργατικού δυναμικού στον τομέα της υγείας. Ωστόσο, υπήρχε ένας βαθμός σκεπτικισμού από τους νοσηλευτές ως προς το αν αυτό θα μπορούσε να μετατραπεί σε δράση μετά την πανδημία.

Credit: Nadia Ghentian, IHO Photo contest

Το εξελισσόμενο νοσηλευτικό εργατικό δυναμικό: Ένα ευέλικτο εργατικό δυναμικό που εκτιμάται, υποστηρίζεται και βελτιστοποιείται

Η πανδημία έχει κατακλύσει τα νοσοκομεία και τα συστήματα υγείας πολλών χωρών και έχει αναδείξει τα κενά στο υγειονομικό προσωπικό. Ως αποτέλεσμα, η δυναμική του εργατικού δυναμικού μετασχηματίστηκε ταχύτατα προκειμένου να ανταποκριθεί στη ζήτηση. Παρά τις αναμφισβήτητες αρνητικές επιπτώσεις, αυτό το πρωτοφανές γεγονός αποτελεί επίσης μια ευκαιρία για τον επαναπροσδιορισμό και την αναδιαμόρφωση του νοσηλευτικού δυναμικού.

Το Διεθνές Συμβούλιο Νοσηλευτών και οι εμπειρογνώμονες σε όλο τον κόσμο καλούν τις χώρες εδώ και πολύ καιρό να δώσουν τη δυνατότητα και να υποστηρίξουν τους νοσηλευτές να εργαστούν στο πλήρες πεδίο της πρακτικής τους για να ανταποκριθούν στις ανάγκες του συστήματος υγείας. Ωστόσο, παρά τα προφανή οφέλη που θα μπορούσαν να επιτευχθούν από αυτό, οι νοσηλευτές από όλο τον κόσμο αναφέρουν ότι αισθάνονται υποτιμημένοι και ότι η πραγματική τους δυναμική δεν είναι κατανοητή, ούτε εκτιμάται. Συνήθως, αυτό αποδεικνύεται από την έλλειψη πόρων, την έλλειψη εκπροσώπησης στη λήψη αποφάσεων σε υψηλό επίπεδο και τα τεχνητά εμπόδια που δημιουργούνται για να εμποδίσουν τους νοσηλευτές να εργαστούν στο πλήρες πεδίο της πρακτικής τους ή των δυνατοτήτων τους. Οι νοσηλευτές χρειάζονται μεγαλύτερες επενδύσεις εκτός από μια στροφή στην πολιτική σε εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να αναγνωριστεί τι μπορούν να επιτύχουν οι νοσηλευτές αν τους δοθεί η δυνατότητα να το πράξουν (Alford, 2019).

Ένα παράδειγμα όπου αυτό υλοποιείται είναι η Νοσηλευτική Προηγμένης Πρακτικής. Η πανδημία δημιούργησε μια νέα περίοδο για τους νοσηλευτές προηγμένης πρακτικής (APNs), καθώς οι κανονιστικές και πολιτικές αλλαγές έκτακτης ανάγκης διέσπασαν τα πεδία άσκησης για τους νοσηλευτές αυτούς. Οι νομοθετικές αλλαγές επέτρεψαν στους APN να ενισχύσουν την αντιμετώπιση της πανδημίας, εργαζόμενοι σε όλη την έκταση της εκπαίδευσης και επάρκειάς τους. Σε πολλές περιπτώσεις, οι αλλαγές είναι προσωρινές- ωστόσο, οι APN έχουν τώρα την ευκαιρία να ενημερώσουν τους άλλους για το ρόλο τους και να υποστηρίξουν μόνιμες αλλαγές πολιτικής που θα άρουν τους περιορισμούς και τα εμπόδια στην άσκηση του έργου τους. Όταν οι APN ασκούν το πλήρες έργο τους, έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν θετικά τα βιώσιμα και ανθεκτικά συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, αυξάνοντας την πρόσβαση στη φροντίδα.

Οι APN ανταποκρίθηκαν στις προκλήσεις της αντιμετώπισης της πανδημίας, παρέχοντας άμεση πρωτοβάθμια περίθαλψη και οξεία περίθαλψη για τους θετικούς στον COVID-19 ασθενείς. Ως αποτέλεσμα, η πανδημία αύξησε την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με την αξία της νοσηλευτικής και τον αναπόσπαστο ρόλο των APNs στην παροχή βέλτιστης υγειονομικής περίθαλψης. Είναι καιρός οι APN να ξεκινήσουν, να υποστηρίξουν και να συστήσουν την πρόοδο προς μοντέλα και πολιτικές που υποστηρίζουν την πλήρη εξουσία άσκησης της νοσηλευτικής.

Η νοσηλευτική είναι ένας ξεχωριστός κλάδος με ένα τεράστιο σώμα γνώσεων, ανεξάρτητο από τους άλλους επαγγελματίες υγείας. Τα καινοτόμα μοντέλα και πλαίσια πρακτικής που περιλαμβάνουν τον APN παρέχουν αξία στην παροχή φροντίδας σε συνεργασία με άλλους κλάδους. Κάθε κλάδος έχει τη δυνατότητα να ενισχύσει την παροχή αποτελεσματικών υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης. Οι περιοριστικοί κανονισμοί αποτελούν εμπόδιο για τη βέλτιστη άσκηση του έργου του APN, τον περιορίζουν APN και είναι συχνά ξεπερασμένοι. Η πρόοδος προς την πλήρη εξουσία άσκησης και η άρση της ασάφειας του τίτλου (π.χ. οι APN δεν είναι επικουρικοί γιατροί) θα αναβαθμίσει τη νοσηλευτική και θα προωθήσει ένα συνεργατικό συλλογικό περιβάλλον ζωτικής σημασίας για την υγειονομική περίθαλψη.

Η υπεράσπιση της πλήρους εξουσίας άσκησης δεν είναι θέμα μόνο των APN. Όλοι οι νοσηλευτές επωφελούνται από την προώθηση του νοσηλευτικού επαγγέλματος και, ως εκ τούτου, ενισχύουν τη φωνή και την προβολή της νοσηλευτικής στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης παγκοσμίως. Η νοσηλευτική είναι σε θέση να προωθήσει τις βέλτιστες πρακτικές και πρότυπα φροντίδας για το μέλλον. Η νοσηλευτική ηγεσία, η έρευνα και οι δημοσιεύσεις μπορούν να προσφέρουν υποστήριξη για στρατηγικές προσεγγίσεις στην αλλαγή.

Καθώς κοιτάμε προς το μέλλον και σχεδιάζουμε την υγειονομική περίθαλψη, πρέπει να αντλήσουμε διδάγματα από το ρόλο της προηγμένης πρακτικής νοσηλευτικής κατά τη διάρκεια της πανδημίας και πώς ολόκληρο το νοσηλευτικό δυναμικό μπορεί να ανταποκριθεί καλύτερα στις ανάγκες υγείας των κοινοτήτων μας. Μέρος αυτού θα είναι η μετάβαση του νοσηλευτικού προσωπικού σε νέους και διαφορετικούς τρόπους εργασίας σε μόνιμη βάση.

Σχήμα 12: ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

Η πρόσβαση σε επαγγελματίες υγείας είναι ζωτικής σημασίας για την πρόληψη, τη θεραπεία και τη διαχείριση των καταστάσεων υγείας και την επίτευξη του υψηλότερου δυνατού επιπέδου υγείας.

Όταν οι APN εργάζονται στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, έχουν τη δυνατότητα να επηρεάσουν θετικά τα προσβάσιμα, βιώσιμα και ανθεκτικά συστήματα υγειονομικής περίθαλψης.

Για να υποστηριχθεί η ανάπτυξη ενός Εξειδικευμένου Νοσηλευτικού Δυναμικού, προκειμένου να βελτιωθεί η πρόσβαση σε ασφαλή και οικονομικά προσιτή περίθαλψη, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να αντιμετωπίσουν τις ακόλουθες προκλήσεις:

1. Τα ακατάλληλα μοντέλα χρηματοδότησης και οι πολιτικές δημιουργούν εμπόδια για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των APN

ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Μειώνει τον αριθμό των εξειδικευμένων APN και εμποδίζει τη βέλτιστη και αποτελεσματική παροχή υπηρεσιών υγείας.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Επικαιροποίηση των πολιτικών και των μοντέλων χρηματοδότησης για την υποστήριξη νέων και αποτελεσματικών μοντέλων περίθαλψης. Υιοθέτηση μοντέλων χρηματοδότησης και πολιτικών που ενθαρρύνουν την ανάπτυξη του εργατικού δυναμικού των APN.

2. Η αντίσταση των ιατρών και άλλων επαγγελματιών υγείας οδηγεί σε εμπόδια στην ανάπτυξη ρόλων APN

ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Εμποδίζει την πρόοδο στην υιοθέτηση νέων μοντέλων περίθαλψης.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Ηγεσία και πολιτική βούληση για την προώθηση και την ενεργοποίηση αποτελεσματικών και βιώσιμων αλλαγών. Αυτό περιλαμβάνει την ανάπτυξη σχεδίων και στρατηγικών για το εργατικό δυναμικό που ενσωματώνουν τις μεταβάσεις στην πορεία του APN.

3. Η έλλειψη κατανόησης από το κοινό των ρόλων και των αρμοδιοτήτων των APN μειώνει την υποστήριξή τους στα νέα μοντέλα περίθαλψης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Μειώνει την πρόσβαση και τις επιλογές σε υπηρεσίες υγείας.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Η εκπαίδευση σχετικά με το έργο των APN μπορεί να βελτιώσει την κατανόηση του κοινού για τους ρόλους και τις αρμοδιότητές τους. Επιπλέον, πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός των ειδικών φωνών των APN στη χάραξη πολιτικής και στο δημόσιο διάλογο.

4. Η ποικιλομορφία των επαγγελματικών προτύπων και της εκπαίδευσης οδηγεί σε ποικίλες πρακτικές APN.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ:

Μειώνει την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη των άλλων επαγγελματιών υγείας και του κοινού.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ:

Η υιοθέτηση επαγγελματικών προτύπων και η εκπαίδευση για την προώθηση της συνέχειας και της συνοχής της πρακτικής. Παραδείγματα αυτού περιλαμβάνουν την εφαρμογή της εκπαίδευσης με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών (ή υψηλότερο) και την πιστοποίηση του APN.

Πίνακας 6: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Το 57% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι τους έχουν ζητήσει να αναλάβουν δραστηριότητες που είναι πέρα των συνηθισμένων καθηκόντων τους.

Ένωση Νοσηλευτών και Μαιών Ρουάντα: "Ορισμένοι νοσηλευτές απομακρύνθηκαν από τα συνήθη καθήκοντά τους για να τοποθετηθούν σε κέντρα απομόνωσης ή θεραπείας του COVID-19".

Στη Γαλλία, ένα μεγάλο ποσοστό των τακτικών χειρουργικών επεμβάσεων μειώθηκε, με αποτέλεσμα να μειωθεί η ανάγκη για νοσηλευτές αναισθησιολογίας να εργάζονται στα χειρουργεία. Αυτοί οι υψηλής εξειδίκευσης και εκπαιδευμένοι νοσηλευτές μεταφέρθηκαν γρήγορα στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Τα μέσα αυτά επέτρεψαν στη Γαλλία να φιλοξενήσει μεγαλύτερο αριθμό ασθενών και να ανταποκριθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα σε αυτή την επείγουσα και απροσδόκητη ανάγκη δημόσιας υγείας (Ouersighni & Ghazali, 2020).

Ordem dos Enfermeiros, Πορτογαλία: "Οι νοσηλευτές ήταν απαραίτητο να ασκούν δραστηριότητες εκτός του πλαισίου των συνηθών καθηκόντων τους, ιδίως όσον αφορά την αναδιοργάνωση των δομών, των κυκλωμάτων και των ομάδων παροχής υγειονομικής περίθαλψης. Οι δραστηριότητες αυτές απαιτούσαν μεγάλη ικανότητα για ευελιξία στις μονάδες υγείας, προκειμένου να διασφαλιστεί η ποιότητα της παρεχόμενης φροντίδας στον πληθυσμό".

Ένωση Νοσηλευτών Εσθονίας: Σε μια προσπάθεια να "γίνει αυτό που πρέπει να γίνει", τα επαγγελματικά όρια μεταξύ των κλάδων έχουν μετατοπιστεί.

Το 56% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι υπήρξαν θετικές αλλαγές στο πεδίο άσκησης της Νοσηλευτικής.

Δανική Οργάνωση Νοσηλευτών: Ορισμένοι νοσηλευτές στους δήμους είχαν διευρυμένο πεδίο άσκησης για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

DBfK Bundesverband, Γερμανία: Στο πλαίσιο της νομοθεσίας για την πανδημία, οι νοσηλευτές εθνικής σημασίας επιτρέπεται να αναλάβουν δραστηριότητες κατά τη διάρκεια της πανδημίας, οι οποίες συνήθως προορίζονται για τους γιατρούς, αλλά μόνο στην περίπτωση που δεν υπάρχει διαθέσιμος γιατρός.

Καναδική Ένωση Νοσηλευτών: Υπάρχει μια επιταχυνόμενη κίνηση για να επιτραπεί σε περισσότερους εγγεγραμμένους νοσηλευτές να συνταγογραφούν. Για παράδειγμα, ένας αριθμός εγγεγραμμένων νοσηλευτών θα συνταγογραφεί σύντομα φάρμακα για τη θεραπεία του εθισμού στα οπιοειδή. Ειδικότερα, το πρόγραμμα αυτό θα υποστηρίξει την πρόσβαση των ατόμων σε αγροτικές και απομακρυσμένες περιοχές στις θεραπείες ανάγκης. Οι νοσηλευτές προστίθενται τώρα στους οικογενειακούς γιατρούς, τους ψυχιάτρους και τους νοσηλευτές που ήδη συνταγογραφούν για τη θεραπεία του εθισμού στα οπιοειδή (Judd, 2021).

Το 41% των νοσηλευτών

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι υπήρξε αυξημένο ενδιαφέρον από τα συστήματα υγείας για την ανάπτυξη των APN.

Ένωση Νοσηλευτών της Κοινοπολιτείας Μπαχάμες: Οι Μπαχάμες βρίσκονται επί του παρόντος σε διαδικασία επικαιροποίησης των κανονισμών τους για τη νοσηλευτική περίθαλψη. Στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης, θα συμπεριληφθούν οι APN.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ο COVID έχει αλλάξει το πεδίο άσκησης των νοσηλευτών. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στις χώρες που έχουν πληγεί ιδιαίτερα από τον ιό.

Οι αλλαγές στο πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνουν βραχυπρόθεσμες αλλαγές στους κανονισμούς. Ο χρόνος θα δείξει αν αυτές οι αλλαγές θα διαρκέσουν και μετά την πανδημία. Οι νοσηλευτές επιδιώκουν να κάνουν αυτές τις αλλαγές μόνιμες.

Ορισμένες αλλαγές δεν θεωρούνται θετικές. Παραδείγματα αυτού περιλαμβάνουν νοσηλευτές που απομακρύνονται από το κανονικό τους περιβάλλον και αναμένεται να είναι ικανοί σε άλλους τομείς.

Υπάρχει αύξηση του πεδίου άσκησης εκτός των APN. Παραδείγματα αυτού περιλαμβάνουν τη συνταγογράφηση από τον νοσηλευτή για τον εγγεγραμμένο νοσηλευτή.

Ενώ πολλοί νοσηλευτές ανέφεραν ότι αυξήθηκε η συλλογική εργασία και η κατάρτιση των παραδοσιακών φραγμών, ορισμένοι βίωσαν το αντίθετο, όπου το ιατρικό επάγγελμα τέθηκε επικεφαλής της νοσηλευτικής.

Υπάρχει αυξημένο ενδιαφέρον για τους APN, οι οποίοι θεωρούνται ως μια πιθανή λύση μετά τον COVID για την αντιμετώπιση βασικών ζητημάτων πρόσβασης στην περίθαλψη. Οι βασικοί τομείς εξέλιξης για τους APN περιλαμβάνουν τη συνταγογράφηση, τη διάγνωση, την παραπομπή και την ανοσοποίηση.

Ορισμένοι νοσηλευτές δήλωσαν ότι, ενώ υπάρχει κάποιο ενδιαφέρον για την ανάπτυξη του ρόλου του APN, υπάρχουν περιορισμένοι πόροι που επενδύονται στο νοσηλευτικό δυναμικό, γεγονός που αναιρεί αυτή τη δυνατότητα.

Μια μετασχηματιστική αναστάτωση: Επαναπροσδιορισμός της νοσηλευτικής εκπαίδευσης

Η πανδημία COVID-19 έχει διαταράξει τα εκπαιδευτικά συστήματα σε όλο τον κόσμο. Διακοπή της προπτυχιακής και μεταπτυχιακής νοσηλευτικής εκπαίδευσης αναφέρθηκε στο 68,3% και 56% των χωρών αντίστοιχα. Τα σχολεία έκλεισαν, οι κλινικές ασκήσεις ακυρώθηκαν ή αναβλήθηκαν και σε ορισμένες χώρες παρατηρούνται καθυστερήσεις έως και ενός έτους.

Οι διαταραχές σε όλα τα επίπεδα θα επηρεάσουν τη νοσηλευτική εκπαίδευση. Στο αποκορύφωμα της κρίσης COVID-19, 1,6 δισεκατομμύρια μαθητές σε 190 χώρες είχαν επηρεαστεί από το κλείσιμο εθνικών σχολείων παγκοσμίως (UNESCO, 2020). Τα Ηνωμένα Έθνη αναφέρουν ότι τόσο ο παγκόσμιος οικονομικός αντίκτυπος της πανδημίας όσο και οι επιπτώσεις του κλεισίματος των σχολείων θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μια εκπαιδευτική καταστροφή γενεών (UN, 2020). Ο αριθμός των ατόμων που εγγράφονται σε προγράμματα νοσηλευτικής εκπαίδευσης επηρεάζεται άμεσα από το μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού. Εάν οι κυβερνήσεις και το νοσηλευτικό επάγγελμα δράσουν τώρα, ο αντίκτυπος αυτής της καταστροφής στον αριθμό των φοιτητών που θα εγγραφούν στη νοσηλευτική εκπαίδευση μπορεί να μετριαστεί.

Τα καλά νέα είναι ότι και οι νοσηλευτές αναφέρουν θετικά αποτελέσματα: πάνω από το 30% των νοσηλευτών ανέφεραν ότι είδαν αύξηση του αριθμού των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένων περισσότερων νοσηλευτών που έχουν πρόσβαση σε μεταδιδακτορικές σπουδές. Οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές έπρεπε να προσαρμοζονται γρήγορα σε νέους τρόπους μάθησης. Το 57% των νοσηλευτών ανέφεραν ευεργετικά αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων καινοτομιών στην παροχή εκπαίδευσης. Τους τελευταίους μήνες, η υιοθέτηση της ηλεκτρονικής μάθησης, που προηγουμένως θεωρούνταν εναλλακτικός τρόπος μάθησης, επιταχύνθηκε ραγδαία (Chinwendu et al., 2020). Είναι μήπως αυτή η αναστάτωση που χρειαζόταν η νοσηλευτική εκπαίδευση για να μετασχηματιστεί;

Ο επανασχεδιασμός της παροχής εκπαίδευσης όχι μόνο θα μας επιτρέψει να ανταποκριθούμε σε έναν μετα-πανδημικό τρόπο ζωής, αλλά μπορεί να προσφέρει λύσεις σε υπάρχοντες τομείς προβληματισμού στη νοσηλευτική εκπαίδευση. Στρατηγικές όπως η εικονική προσομοίωση θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τη σημαντική διακύμανση στη διαθεσιμότητα κλινικών θέσεων σε παγκόσμιο επίπεδο και η εξ αποστάσεως ηλεκτρονική μάθηση προσφέρει ευελιξία και πρόσβαση που θα μπορούσε να υποστηρίξει τα προβλήματα γεωγραφικής κατανομής που υπάρχουν για τους φοιτητές σε αγροτικές και απομακρυσμένες περιοχές (WHO, 2020a). Η επέκταση της πρόσβασης με αυτόν τον τρόπο θα συμβάλει επίσης στην ποικιλομορφία της. Το όραμά μας για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη είναι ένα όραμα όπου η υγειονομική περίθαλψη θα είναι δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς. Καθώς συνεχίζουμε να οικοδομούμε την ισχυρή εστίαση της νοσηλευτικής στην ισότητα, η προσέλκυση μιας ποικιλομορφίας ατόμων στο επάγγελμα θα είναι απαραίτητη για να εργαστούμε πραγματικά από μια θέση

ενσωμάτωσης. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι μια συνεχής πρόκληση που έρχεται με την αύξηση της ηλεκτρονικής μάθησης είναι η δυνατότητά της να διευρύνει το ψηφιακό χάσμα μεταξύ των χωρών και των κοινωνιών (UNCTAD, 2020). Τα υπουργεία Παιδείας θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι, καθώς οι σπουδές ψηφιοποιούνται όλο και περισσότερο, θα αναπτυχθούν στρατηγικές για την αύξηση της πρόσβασης στην τεχνολογία.

Ενώ η πανδημία COVID-19 άλλαξε ραγδαία τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές μαθαίνουν, αποκάλυψε επίσης τα υπάρχοντα κενά σε ό,τι θα έπρεπε να μαθαίνουν. Πιο ξεκάθαρες από ποτέ άλλοτε είναι οι διαχωριστικές γραμμές στα συστήματα υγείας και τα κοινωνικά μας συστήματα και τις ανισότητες που υπάρχουν στον κόσμο. Ο επανασχεδιασμός του συστήματος υγείας είναι επείγοντως αναγκαίος για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις του μέλλοντος: να επιτευχθεί η Παγκόσμια Κάλυψη Υγείας (UHC), να είναι ανθεκτικό απέναντι στην κρίση και να ανταποκρίνεται στις υγειονομικές και κοινωνικές ανάγκες των πληθυσμών.

Μπροστά στην αναμφισβήτητη ανάγκη για ενίσχυση των συστημάτων υγείας, οι εθνικές προτεραιότητες στον τομέα της υγείας έχουν αρχίσει να μετατοπίζονται. Για να είναι αποτελεσματικές αυτές οι αλλαγές, οι νοσηλευτές πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο. Η νοσηλευτική εκπαίδευση θα πρέπει επίσης να μετατοπιστεί ώστε να βελτιστοποιηθεί ο ρόλος του νοσηλευτή σε αυτά τα εξελισσόμενα συστήματα. Όλα τα επίπεδα της νοσηλευτικής εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένης της συνεχιζόμενης επαγγελματικής ανάπτυξης, θα πρέπει να ανταποκριθούν γρήγορα για να προετοιμάσουν τους νοσηλευτές τόσο για να συμβάλουν στην προοδευτική ενίσχυση των συστημάτων υγείας σε ρόλους ηγεσίας και λήψης αποφάσεων όσο και για να παρέχουν υγειονομική περίθαλψη που είναι ευθυγραμμισμένη με αυτές τις προτεραιότητες. Τα προγράμματα σπουδών θα πρέπει να προσαρμοστούν ώστε να αυξήσουν την προετοιμασία των νοσηλευτών για να εργαστούν εκτός των περιβαλλόντων οξείας περίθαλψης, να επικεντρωθούν περισσότερο στην κοινοτική υγεία και να παρέχουν συνεργατική πολυκλαδική ομαδική φροντίδα. Η έκθεση SOWN συνέστησε να δοθεί έμφαση στην αποφοίτηση νοσηλευτών που θα προωθήσουν την πρόοδο στην ΠΦΥ και την UHC (WHO, 2020a). Αυτό απαιτεί μεγαλύτερη έμφαση στην ενίσχυση των συστημάτων υγείας, στον επηρεασμό της πολιτικής υγείας και στην ολοκληρωμένη γνώση των προκλήσεων του 21ου αιώνα, όπως η κλιματική αλλαγή, οι κοινωνικοί καθοριστικοί παράγοντες υγείας και η ισότητα των φύλων.

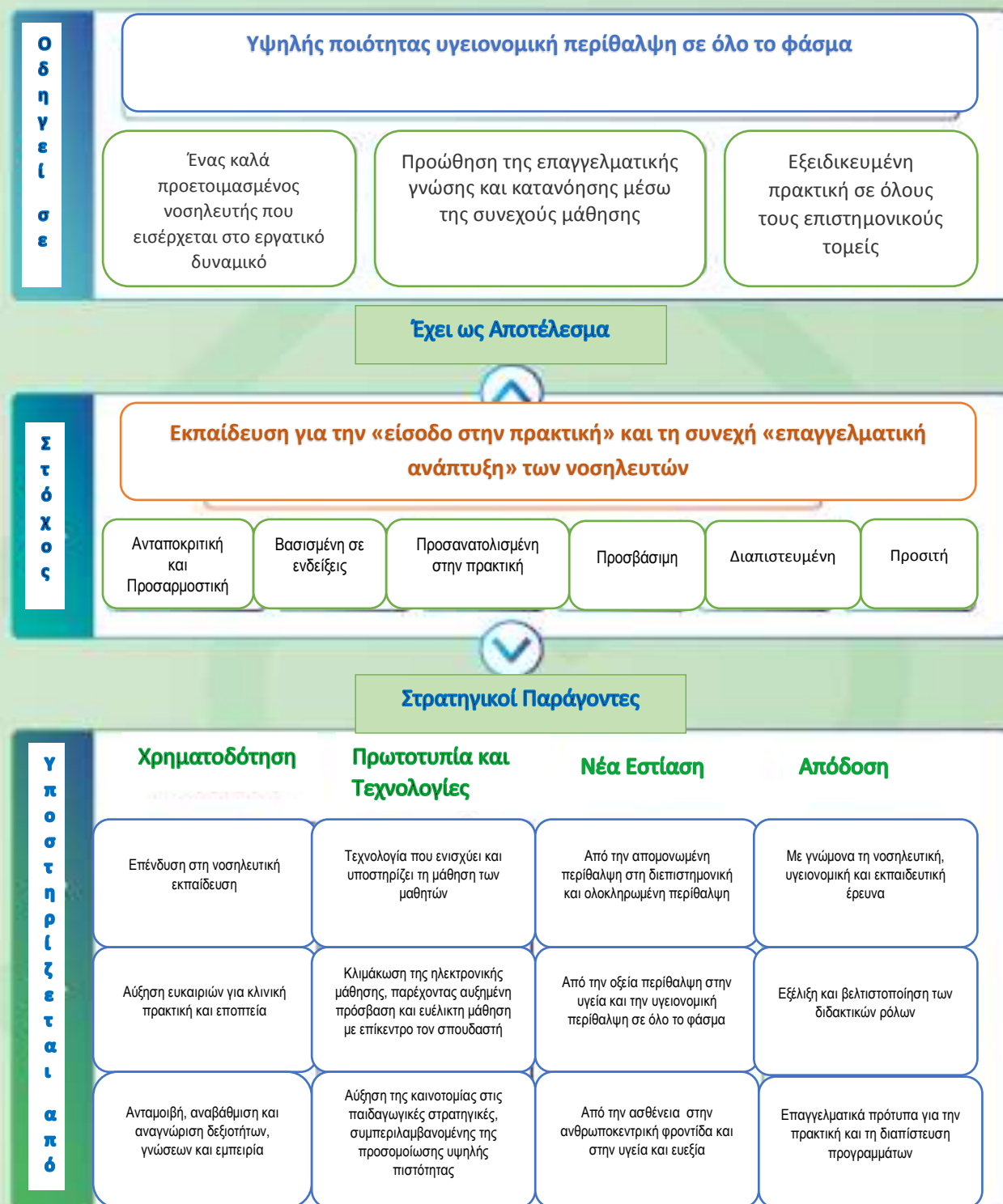
Η πανδημία υπογράμμισε επίσης πόσο πραγματικά διασυνδεδεμένη είναι η υγεία του παγκόσμιου πληθυσμού - η υγεία δεν γνωρίζει σύνορα. Οι νοσηλευτές του μέλλοντος θα είναι ουσιαστικοί στη διαμόρφωση της παγκόσμιας υγείας και η νοσηλευτική εκπαίδευση σε όλες τις χώρες πρέπει να συνεχίσει να ενσωματώνει τις προοπτικές της παγκόσμιας υγείας για την ανάπτυξη νοσηλευτικών γνώσεων για την παγκόσμια υγεία. Το τι συμβαίνει έξω από τη χώρα σας και ο αντίκτυπος που έχουν οι νοσηλευτές σε αυτό δεν ήταν ποτέ πιο κρίσιμος.

"Τα σχολεία ήταν κλειστά και τα διαδικτυακά μαθήματα ήταν διαθέσιμα, ωστόσο οι συσκευές και η πρόσβαση σε δεδομένα αποτελούσαν περιορισμό για ορισμένους μαθητές, ιδίως εκείνους που προέρχονταν από φτωχότερες οικογένειες"

Ένωση Νοσηλευτών της Τζαμάικα

Σχήμα 13: ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ 2^ο

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Οι αιτήσεις για την εγγραφή στην νοσηλευτική εκπαίδευση αυξήθηκαν κατά 32%. Ιστορίες νοσηλευτών που παρείχαν φροντίδα κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19 εμπνέουν και έχουν φέρει στο προσκήνιο το πόσο σημαντικοί είναι οι νοσηλευτές για την παγκόσμια υγεία, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι θέλουν να συμμετέχουν σε αυτό (BBC News, 2021).

ΝΗΣΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους, η χώρα ανέφερε τεράστιο ενδιαφέρον στην αναζήτηση νοσηλευτικής καριέρας, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα μια πολύ μεγάλη αύξηση των αιτήσεων για σπουδές στη νοσηλευτική.

Νέα Ζηλανδία

Οι πρώτες πληροφορίες από τους Επικεφαλές των Σχολών Νοσηλευτικής, δείχνουν ότι σημειώθηκε σημαντικό ενδιαφέρον όσον αφορά τον αριθμό των υποψηφίων που υπέβαλαν αίτηση εγγραφής για σπουδές στη νοσηλευτική. Ορισμένες σχολές νοσηλευτικής αναφέρουν ότι ο αριθμός των υποψηφίων υπερβαίνει τις διαθέσιμες θέσεις.

Κατάρ

Σε μια προσπάθεια ταχείας ανταπόκρισης στις αυξανόμενες ανάγκες για παροχή υπηρεσιών υγείας, υιοθετήθηκε μια νέα προσέγγιση διδασκαλίας και μάθησης για την αναβάθμιση των δεξιοτήτων των νοσηλευτών. Αποδείχτηκε ότι η εφαρμογή ψηφιακών δραστηριοτήτων μάθησης και πρακτικών προσομοίωσης, είχαν μια ισχυρή και θετική επίδραση στην αυτοπεποίθηση των νοσηλευτών και κατά συνέπεια στην ίαση των ασθενών).

Πίνακας 7: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Το 73% των NNAs

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφερε ότι η προπτυχιακή εκπαίδευση είχε διαταραχθεί από την πανδημία.

Το 88% των NNAs

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφερε ότι η κλινική εκπαίδευση των φοιτητών έχει διαταραχθεί από την πανδημία. Τουλάχιστον 1 στους 5 NNAs που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι δεν υπήρξε καμία κλινική εκπαίδευση, ως αποτέλεσμα της πανδημίας.

Το 23% των NNAs

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφερε ότι θα υπάρξει μια καθυστέρηση τουλάχιστον 6 μηνών στην αποφοίτηση από τα προγράμματα σπουδών νοσηλευτικής. Ένα επιπρόσθετο 34% ανέφερε μια επιπλέον καθυστέρηση 6 μηνών.

Το 30% των NNAs

που συμμετείχαν στην έρευνα ανέφερε ότι υπήρξε αύξηση του αριθμού των υποψηφίων που αιτούνται σπουδές στην νοσηλευτική.

Το 54% των NNAs

που συμμετείχε στην έρευνα ανέφεραν ότι η μεταπτυχιακή εκπαίδευση έχει αποδιοργανωθεί από την πανδημία.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το 2020, υπήρξε ένας αξιοσημείωτος αριθμός NNAs που ανέφερε ότι διαταράχθηκε η εκπαίδευση των φοιτητών νοσηλευτικής. Αυτό συμπεριλάμβανε την δια ζώσης μάθηση όπως διαλέξεις, κλινική προσομοίωση και εξετάσεις. Το αποτέλεσμα ήταν πολλά πανεπιστήμια να διδάσκουν τα μαθήματά τους ηλεκτρονικά. Ωστόσο, δεν μπορούσαν όλες οι χώρες να μεταπηδήσουν γρήγορα στην εξ αποστάσεως μάθηση, καθώς υπήρχαν δυσκολίες με την διαθεσιμότητα του internet, με τις άδειες για δεδομένα και με την πρόσβαση σε υπολογιστές.

Ένα από τα κυριότερα θέματα που εντοπίστηκαν από τους NNAs που απάντησαν στην έρευνα, ήταν οι διαταραχές στην κλινική άσκηση. Ο συντριπτικός αριθμός αυτών που απάντησαν ανέφερε ότι η κλινική άσκηση είτε ακυρώθηκε, είτε καθυστέρησε ή περιορίστηκε σε ορισμένες περιοχές. Οι κύριοι λόγοι που αναφέρθηκαν ήταν ο περιορισμένος αριθμός του κλινικών εκπαιδευτών, ο ανεπαρκής εξοπλισμός Μέτρων Ατομικής Προστασίας και το άγχος σχετικά με την κλινική άσκηση. Αυτό αποτελεί ένα μεγάλο λόγο ανησυχίας για τα συστήματα υγείας, δεδομένου ότι οι περισσότερες ρυθμιστικές αρχές απαιτούν έναν ελάχιστον αριθμό ωρών κλινικής πρακτικής άσκησης, προκειμένου να αποφοιτήσουν οι φοιτητές και να αποκτήσουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος. Αυτό θα καθυστερήσει ή θα περιορίσει τον αριθμό των νοσηλευτών που θα εισέλθουν στον εργασιακό χώρο του τομέα υγείας, γεγονός που θα έχει ως επίπτωση την επιδείνωση των ελλείψεων του δυναμικού.

Παρόλο που η διακοπή των προπτυχιακών σπουδών είναι πιο σοβαρή, υπήρξαν καθυστερήσεις και στην μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Σε ορισμένες χώρες, αναφέρθηκε ότι αναστάλη η μεταπτυχιακή εκπαίδευση για νοσηλευτές, προκειμένου να επιστρέψουν στα νοσηλευτικά ιδρύματα. Αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις στην παροχή υγειονομικής περίθαλψης, δεδομένου ότι είναι πιθανό να υπάρξει μειωμένος αριθμός εξειδικευμένων νοσηλευτών, με αποτέλεσμα την περιορισμένη πρόσβαση στη φροντίδα. Επιπρόσθετα, θα υπάρξουν διαταραχές στη νοσηλευτική έρευνα, καθυστερώντας την εξέλιξη της γνώσης που σχετίζεται με την νοσηλευτική φροντίδα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ορισμένοι NNAs που συμμετείχαν στην έρευνα, ανέφεραν ότι αυξήθηκε η μεταπτυχιακή εκπαίδευση και η νοσηλευτική έρευνα. Αυτοί οι NNAs έχουν τη στήριξη των κυβερνήσεών τους, των συστημάτων υγείας και των νοσηλευτικών οργανισμών για να ενισχύσουν τεκμηριωμένες πρακτικές μέσα από το επάγγελμα του νοσηλευτή. Αποψη μας είναι ότι αυτά τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης θα είναι καλύτερα προετοιμασμένα για να διαχειριστούν τις μελλοντικές προκλήσεις στον τομέα της υγείας.

Τέλος, η έρευνα επεσήμανε θέματα που αφορούν στη Συνεχιζόμενη Επαγγελματική Κατάρτιση (CPD). Φαίνεται ότι η πλειοψηφία των νοσηλευτών έλαβαν κάποιας μορφής συνεχιζόμενη εκπαίδευση κατά τη διάρκεια των τελευταίων 12 μηνών. Ωστόσο, πολλοί ανέφεραν ότι η εκπαίδευση περιορίστηκε στην COVID-19 και στον έλεγχο των λοιμώξεων. Αυτό σημαίνει ότι η εκπαίδευση για άλλες ασθένειες ήταν περιορισμένη, μειώνοντας την εξέλιξη της νοσηλευτικής γνώσης και της τεκμηριωμένης πρακτικής. Προβληματίζει το γεγονός ότι σε ορισμένα συστήματα υγείας, ακόμη και πριν την πανδημία, δεν υπήρχε καμία επένδυση στην συνεχιζόμενη εκπαίδευση.

Στην περίπτωση που τα συστήματα υγείας επιθυμούν να καλύπτουν στο μέλλον τις ανάγκες υγειονομικής περίθαλψης των ατόμων και των κοινοτήτων, θα πρέπει να δομήσουν το δυναμικό της υγειονομικής περίθαλψης. Ο αγωγός για το δυναμικό αυτό περνά μέσα από τον τομέα της εκπαίδευσης. Ως εκ τούτου, είναι επιτακτική η ανάγκη να αναληφθεί άμεσα δράση, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η εκπαίδευση των φοιτητών και των νοσηλευτών. Καθυστερήσεις σε αυτόν τον τομέα θα οδηγήσουν σε αποτυχίες στο μέλλον.

ΜΕΡΟΣ 3^ο: ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ

Η πανδημία COVID-19 του 2020 δίδαξε στον κόσμο πολλά, πολύ οδυνηρά, μαθήματα. Τώρα γνωρίζουμε πόσο γρήγορα μπορεί να εξαπλωθεί ένας ιός στην εποχή της εύκολα προσβάσιμης διεθνούς μετακίνησης; γνωρίζουμε ότι οι επιστήμονές μας μπορούν να παρασκευάσουν εμβόλια στο ένα δέκατο του χρόνου που απαιτείτο μέχρι τώρα; και γνωρίζουμε ότι οι πολιτικοί και οι αποφάσεις που λαμβάνουν υπόκεινται σε σφάλματα. Αλλά πάνω από όλα, γνωρίζουμε ότι οι παγκόσμιες υπηρεσίες παροχής υγείας δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες των πληθυσμών μας σε υπηρεσίες υγείας χωρίς επαρκή αριθμό νοσηλευτών, που να εργάζονται υπό ευνοϊκούς όρους και συνθήκες παροχής υπηρεσιών, και με τη στήριξη που χρειάζονται για να κάνουν καλά τις εργασίες τους.

Ενώ πενθούμε για την απώλεια εκατομμυρίων ανθρώπων που υπέκυψαν στον ιό, συμπεριλαμβανομένων των τουλάχιστον 3.000 νοσηλευτών, πρέπει να δράσουμε άμεσα, προκειμένου να επανεκκινήσουμε τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης που έχουμε και τις κοινωνίες μας, ώστε να διασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον για τον πλανήτη μας τώρα αλλά και για τις επόμενες γενιές.

Πρέπει να αντιμετωπισθεί ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων, εάν πρόκειται να κάνουμε τις απαιτούμενες αλλαγές για τη βελτίωση της παγκόσμιας υγείας – και η νοσηλευτική αποτελεί το επίκεντρο όλων αυτών. Χρειαζόμαστε οι κυβερνήσεις να αντιληφθούν ότι η επένδυση στη νοσηλευτική προσκομίζει οφέλη που ξεπερνούν κατά πολύ την υγειονομική περίθαλψη. Και χρειαζόμαστε να αναγνωρίσουν ότι ενώ οι δαπάνες στην υγειονομική περίθαλψη μπορεί να απαιτήσουν πολλά χρόνια, ακόμη και δεκαετίες, για να αποδώσουν καρπούς, πάντα θα πρέπει να θεωρούνται σαν επένδυση για το μέλλον, και όχι σαν δυσβάσταχτο κόστος για το σήμερα.

ΠΩΣ ΜΟΙΑΖΕΙ

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ;

Όπως είδαμε στο Πρώτο Μέρος, οι νοσηλευτές αποτελούν το επίκεντρο του σχεδιασμού των συστημάτων υγείας που εστιάζονται στη δημόσια υγεία, στην πρόληψη και στην πρωτοβάθμια υγεία. Η δημόσια υγεία και η πρόληψη βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης κατά της πανδημίας της COVID-19. Ενώ η υγιεινή των χεριών και η χρήση масκών αξιοποιήθηκε από την πλειονότητα, είδαμε παράλληλα τη μετάδοση ψευδών πληροφοριών, οι οποίες εμπόδισαν την αντιμετώπιση του ιού. Εργαζόμενοι στην καρδιά της κοινότητας σε όλα τα περιβάλλοντα, οι νοσηλευτές βρίσκονται στην ιδανική θέση για να προωθούν και να διαδίδουν έγκαιρα στο κοινό, τεκμηριωμένα και αξιόπιστα μηνύματα. Χρησιμοποιώντας τη μοναδική θέση που κατέχουν, ενσωματωμένοι στις κοινότητές τους, οι νοσηλευτές μπορούν να παρακολουθούν την υγεία των ανθρώπων γύρω τους, να παρέχουν ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για τις ασθένειες της κοινότητας και να εκπαιδεύουν το κοινό σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη. Η πρόληψη και ο έλεγχος των λοιμώξεων πρέπει να θεωρούνται προτεραιότητα που απαιτεί στρατηγική παρέμβαση και επενδύσεις. Η εκπαίδευση του κοινού σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη ήρθε στο προσκήνιο κατά τη διάρκεια της πανδημίας, και θα πρέπει να συνεχίσει να είναι ένας ρόλος που οι νοσηλευτές εκπληρώνουν, επειδή είναι οι πλέον κατάλληλοι για να το κάνουν.

Αυτό έχει αποδειχθεί από τον καθοριστικό ρόλο των νοσηλευτών στην καταπολέμηση των μη μεταδοτικών ασθενειών καθώς και της πανδημίας. Οι νοσηλευτές βοηθούν τους ανθρώπους να προσαρμόσουν τον τρόπο ζωής τους, ώστε να μπορούν να απολαμβάνουν μια μακρά, ευτυχισμένη και υγιή ζωή- έχουν τα άτομα και τις οικογένειές τους στο επίκεντρο αυτού που κάνουν, και αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ. Όμως η πανδημία απαιτούσε καινοτόμες προσεγγίσεις στη νοσηλευτική φροντίδα, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης της τεχνολογίας για την παροχή βοήθειας από απόσταση. Οι νοσηλευτές έχουν συμμετάσχει στην εξεύρεση καινοτόμων τρόπων για την ενσωμάτωση της τεχνολογίας στην πρακτική με τρόπο που να διατηρεί την ασφάλεια και την ανθρωποκεντρική, ολιστική φροντίδα, και ορισμένες από τις μεθόδους που αναπτύχθηκαν το 2020 με τη χρήση εφαρμογών που βασίζονται στο διαδίκτυο θα γίνουν πιθανότατα κυρίαρχες μόλις τελειώσει η πανδημία.

Η COVID-19 μας έδειξε επίσης την ανάγκη για περισσότερες επενδύσεις στην ψυχική υγεία και την παρηγορητική φροντίδα. Πολλές υπηρεσίες ψυχικής υγείας τέθηκαν σε αναμονή στο αποκορύφωμα των κυμάτων της πανδημίας, και οι υπηρεσίες που ήταν πάντα υποχρηματοδοτούμενες συνεχίζουν να είναι λιγότερο χρηματοδοτημένες, παρά τις αυξημένες ανάγκες που έγιναν εμφανείς μετά την COVID-19. Η πανδημία ανάγκασε επίσης την κοινωνία να εξετάσει την πραγματικότητα του τρόπου με τον οποίο πεθαίνουν οι άνθρωποι και τον σημαντικό ρόλο των νοσηλευτών στη συνοδεία των ασθενών κατά τον σχεδιασμό, τη φροντίδα και την ψυχοκοινωνική υποστήριξη των τελευταίων ωρών τους.

Με απλά λόγια, οι νοσηλευτές γνωρίζουν τι λειτουργεί; ξέρουν ποια τεχνολογία, γλώσσα ή συμπεριφορά τους καθιστά τους ασθενείς τους; πού υπάρχουν κενά μεταξύ των οργανισμών; πώς οι προσεγγίσεις διαχείρισης μπορεί να έχουν ακούσιες συνέπειες; πού υπάρχουν κίνδυνοι για την ασφάλεια. Και λόγω αυτής της εμπειρίας και της κατανόησης της πραγματικότητας της παροχής φροντίδας, πρέπει να έχουν κεντρική θέση στο σχεδιασμό των συστημάτων υγείας.

Το όραμά μας για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη περιλαμβάνει συστήματα υγείας που είναι βιώσιμα, δίκαια, ηθικά θεμελιωμένα και κατάλληλα για το μέλλον. Το πρώτο μέρος μάς έδειξε επίσης ότι ένα ανθρωποκεντρικό όραμα για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη του τους ευάλωτους πληθυσμούς. Η αποτυχία αυτή απλά θα επιδεινώσει τα εμπόδια στην υγειονομική περίθαλψη που αντιμετωπίζουν οι πληθυσμοί αυτοί και θα διευρύνει τις ανισότητες στην υγεία.

Η πανδημία αύξησε τις ανισότητες και μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε ότι τα βέλτιστα επίπεδα υγείας δεν μπορούν να επιτευχθούν χωρίς την αντιμετώπιση άλλων κοινωνικών ζητημάτων, όπως η στέγαση, η εκπαίδευση, η απασχόληση, το βιοτικό επίπεδο, το κλίμα και η διατροφή. Η προσπάθεια εξάλειψης των ανισοτήτων που σχετίζονται με το φύλο, τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία και την κοινωνικοοικονομική θέση θα οδηγήσει σε καλύτερες κοινωνίες εν γένει και σε μείωση των συγκρούσεων και της βίας, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να ζήσουν πιο ειρηνικές και ικανοποιητικές ζωές. Η αντιμετώπιση των έμφυλων ανισοτήτων στην υγειονομική περίθαλψη, όπως οι προκαταλήψεις στα κενά δεδομένων και η πρόσβαση στη φροντίδα, αποτελεί ζωτικό μέρος του οράματος για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη και έναν από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους για τη βελτίωση της υγείας της κοινωνίας.

Εάν στοχεύουμε στην επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης έως το 2030, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με την παραδοσιακή ιατρική προσέγγιση της υγειονομικής περίθαλψης. Πρέπει να στραφούμε προς ένα πιο ολιστικό, προληπτικό μοντέλο. Τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης πρέπει να αναπροσανατολιστούν ώστε να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη "δημιουργία υγείας" και στην αντιμετώπιση πολλών από τις βασικές αιτίες της κακής υγείας. Το σύστημα υγείας, άλλοι τομείς, η κυβέρνηση και το κοινό πρέπει να συνεργαστούν για να αντιμετωπίσουν τους κοινωνικούς καθοριστικούς παράγοντες της υγείας και να δημιουργήσουν τις συνθήκες υπό τις οποίες οι άνθρωποι μπορούν να είναι υγιείς καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Όλα τα παραπάνω είναι ζωτικής σημασίας για να μπορέσουμε να ξαναχτίσουμε καλύτερες υπηρεσίες μετά την πανδημία. Και πάνω από όλα αυτά δεσπόζει το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής, η οποία αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή για την παγκόσμια ανάπτυξη και κινδυνεύει να ανατρέψει τα κέρδη 50 ετών για τη δημόσια υγεία. Η ηγεσία των νοσηλευτών θα συμβάλει στην οικοδόμηση βιώσιμων, ανθεκτικών στο κλίμα συστημάτων υγείας για το μέλλον.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το όραμά μας είναι τολμηρό. Οι νοσηλευτές μπορούν να πρωτοστατήσουν σε νέα μοντέλα φροντίδας και νέους τρόπους εργασίας, όπως δείχνουν οι μελέτες περιπτώσεων της Διεθνούς Ημέρας Νοσηλευτών στο παρόν έγγραφο και στον ιστότοπό μας. Θέλουμε να δούμε τις νοσηλευτικές υπηρεσίες να γίνονται το κυρίαρχο μοντέλο περίθαλψης, μεταξύ άλλων, για παράδειγμα, στην παροχή υπηρεσιών σε άτομα με μη μεταδοτικές ασθένειες.

Στο δεύτερο μέρος, συζητήσαμε τρόπους υποστήριξης των νοσηλευτών για την αξιοποίηση ενός καλύτερου συστήματος υγείας. Για να γίνει το όραμά μας πραγματικότητα, χρειαζόμαστε τις κυβερνήσεις να επενδύσουν στην ανθρωποκεντρική υγειονομική περίθαλψη, στο υγειονομικό δυναμικό και στη νοσηλευτική εκπαίδευση.

Από την πανδημία μάθαμε ότι η υγεία και η οικονομία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες και ότι οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας, όπως οι νοσηλευτές, είναι ζωτικής σημασίας για την υγεία των κοινοτήτων και την οικονομική ευημερία. Έτσι, το όραμά μας για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη προβλέπει ότι οι κυβερνήσεις, οι φορείς χάραξης πολιτικής και τα συστήματα υγείας επενδύουν στη νοσηλευτική για να ενισχύσουν την προαγωγή της υγείας και την πρόληψη των ασθενειών, βελτιώνοντας έτσι τις υπηρεσίες υγείας και επαναφέροντας τους ανθρώπους στην εργασία.

Οι επικεφαλής νοσηλευτές πρέπει να συμμετέχουν σε υψηλού επιπέδου σχεδιασμό και προγραμματισμό για την ενίσχυση των συστημάτων υγείας. Η παρουσία νοσηλευτών σε θέσεις επιρροής και εξουσίας οδηγεί σε πιο ανθρωποκεντρικές και ολοκληρωμένες προσεγγίσεις στην υγειονομική περίθαλψη και συμβάλλει στην επίτευξη των απώτερων στόχων για θετικότερα αποτελέσματα για τους ανθρώπους και τις κοινότητες που εξυπηρετούν οι νοσηλευτές. Όταν τα συστήματα υγείας επικεντρώνονται σε μετρήσεις, στόχους και αριθμούς, χάνουμε από τα μάτια μας αυτόν τον στόχο. Στον πυρήνα της, η νοσηλευτική πρακτική αφορά την ολιστική φροντίδα με επίκεντρο τον άνθρωπο- μονοπάτια φροντίδας σχεδιασμένα γύρω από τον άνθρωπο και όχι γύρω από τους οργανισμούς υγείας, αλλά και με μεγαλύτερη ολοκλήρωση, συνεργασία και σχεδιασμό μεταξύ όλων των οργανισμών υγείας.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Καθώς τα εμβόλια αρχίζουν να επιδρούν και το τέλος της πανδημίας είναι ορατό, είναι προφανές ότι σε πολλές χώρες οι συνήθεις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης έχουν τεθεί σε αναμονή. Πολλές υπηρεσίες ακυρώθηκαν, καθώς τα νοσοκομεία βρίσκονταν σε κατάσταση πολέμου για να αντιμετωπίσουν την αύξηση των βαρέως πασχόντων, και πολλοί ασθενείς με χρόνιες παθήσεις έμειναν μακριά από τα νοσοκομεία, επειδή είτε τα ραντεβού τους ακυρώθηκαν είτε απλώς φοβούνταν να επισκεφθούν μέρη που θεωρούσαν επικίνδυνα. Αυτές οι ανεκπλήρωτες ανάγκες υγείας θα πρέπει να αντιμετωπιστούν, και αυτός είναι άλλος ένας λόγος για τον οποίο χρειαζόμαστε μια μαζική επένδυση στη νοσηλευτική περίθαλψη: η εκκαθάριση της καθυστέρησης της θεραπείας θα δημιουργήσει μια τεράστια πίεση στο νοσηλευτικό προσωπικό, η οποία θα ανακουφιστεί μόνο όταν υπάρξει πρόσθετο προσωπικό. Χρειάζονται χρόνια για να γίνει κάποιος νοσηλευτής, οπότε το πρόβλημα αυτό είναι πιθανό να χρειαστεί χρόνια για να επιλυθεί, και γι' αυτό οι κυβερνήσεις πρέπει να δράσουν τώρα για να μετριάσουν τις επιπτώσεις των κακών αποφάσεων σχετικά με τον προγραμματισμό του εργατικού δυναμικού στο παρελθόν.

Η έκθεση "Η κατάσταση της νοσηλευτικής στον κόσμο" υπογράμμισε την ανάγκη για επενδύσεις στην εκπαίδευση των νοσηλευτών, όχι μόνο για να δοθεί τεράστια ώθηση στον αριθμό των φοιτητών νοσηλευτικής που εκπαιδεύονται, αλλά και για να εξασφαλιστεί ότι η συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη και εκπαίδευση είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Η νοσηλευτική αλλάζει και οι νοσηλευτές πρέπει να μαθαίνουν διαρκώς να παρέχουν την βέλτιστη φροντίδα στους ασθενείς τους και να διασφαλίζουν ότι η πρακτική τους ανταποκρίνεται στις προσδοκίες των ρυθμιστικών αρχών της νοσηλευτικής. Οι νοσηλευτές του μέλλοντος θα είναι ουσιαστικοί στη διαμόρφωση της παγκόσμιας υγείας και η νοσηλευτική εκπαίδευση σε όλες τις χώρες πρέπει να συνεχίσει να ενσωματώνει τις προοπτικές της παγκόσμιας υγείας για την ανάπτυξη νοσηλευτικών γνώσεων για την παγκόσμια υγεία.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Για να σχεδιαστεί προσεκτικά το μέλλον της υγειονομικής περίθαλψης, με ηθική βάση, με ασφάλεια και βιωσιμότητα, απαιτούνται μακροπρόθεσμες επενδύσεις και όχι οι προσεγγίσεις που συνήθως επικρατούν επειδή ταιριάζουν με τη διάρκεια της κυβερνητικής θητείας. Αυτό που χρειάζεται είναι στρατηγικές προσεγγίσεις που σχεδιάζονται για δεκαετίες και όχι για λίγα χρόνια. Τουλάχιστον, πρέπει να δούμε τις κυβερνήσεις να συναντώνται και να συμφωνούν σε ένα δεκαετές σχέδιο για την αντιμετώπιση της υπάρχουσας παγκόσμιας έλλειψης νοσηλευτών. Χωρίς ένα τέτοιο τολμηρό παγκόσμιο σχέδιο, η έλλειψη νοσηλευτών θα παραμείνει, χαμηλά. . και οι χώρες μεσαίου εισοδήματος θα συνεχίσουν να παρασύρουν τους νοσηλευτές τους σε χώρες υψηλού εισοδήματος και οι στόχοι της υγειονομικής περίθαλψης για όλους θα παραμείνουν απλώς ένα όνειρο απατηλό.

Στο όραμά μας για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη, το νοσηλευτικό επάγγελμα συμμετέχει ενεργά, εμπλέκεται και βρίσκεται στο επίκεντρο της λήψης αποφάσεων του συστήματος υγείας.

Η έκθεση SOWN (WHO, 2020a) ζήτησε τεράστια επέκταση των επενδύσεων στη νοσηλευτική ηγεσία σε όλα τα επίπεδα, ιδίως στα πιο στρατηγικά επίπεδα των κυβερνήσεων και των υπουργείων υγείας. Η έρευνα του Διεθνούς Συμβουλίου Νοσηλευτών (ICN, 2020) αποκάλυψε ότι μόνο το 50% των χωρών διαθέτει πράγματι κυβερνητικό προϊστάμενο νοσηλευτικής υπηρεσίας (Government Chief Nursing Officer - GCNO), ενώ οι θέσεις αυτές είναι κρίσιμες για την επίτευξη των εθνικών στόχων υγείας και τη βελτίωση της πρόσβασης στην υγειονομική περίθαλψη και των αποτελεσμάτων της για τα άτομα, τις οικογένειες και τις κοινότητες. Η εμπειρογνωμοσύνη των GCNOs ενημερώνει ουσιαστικά την ανάπτυξη πολιτικών υγείας και την παροχή συστημάτων υγείας, διασφαλίζοντας τη βέλτιστη χρήση του νοσηλευτικού δυναμικού για την καλύτερη δυνατή κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού που εξυπηρετεί. Όπου συζητείται η πολιτική για την υγειονομική περίθαλψη, η φωνή της νοσηλευτικής πρέπει να ακούγεται δυνατά και καθαρά.

Η πανδημία έχει αυξήσει την ευαισθητοποίηση του κοινού σχετικά με την αξία της νοσηλευτικής και τον αναπόσπαστο ρόλο των νοσηλευτών προηγμένης πρακτικής, επιτρέποντας στα συστήματα υγείας να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες υγείας των κοινοτήτων μας. Στο όραμά μας για τη μελλοντική υγειονομική περίθαλψη, οι εξειδικευμένοι νοσηλευτές πρέπει να ξεκινήσουν, να υποστηρίξουν και να προτείνουν την πρόοδο προς μοντέλα και πολιτικές που υποστηρίζουν την πλήρη πρακτική εξουσία.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Επιπλέον, οι νοσηλευτές πρέπει να γίνονται σεβαστοί, να προστατεύονται, να υποστηρίζονται, να αμείβονται δίκαια και να θεωρούνται βασικοί και ίσοι εταίροι στις ομάδες φροντίδας. Οι νοσηλευτές χρειάζονται ασφαλή και υποστηρικτικά εργασιακά περιβάλλοντα, τα οποία έχουν τη δυνατότητα να προσελκύουν και να διατηρούν προσωπικό, να παρέχουν ποιοτική φροντίδα και να παρέχουν οικονομικά αποδοτικές, ανθρωποκεντρικές υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης (WHPA 2020).

Το όραμά μας είναι μια ανθρωποκεντρική, δίκαιη, προσβάσιμη και υψηλής ποιότητας φροντίδα για όλους. Όταν αυτό το όραμα εκπληρωθεί, θα δούμε τη νοσηλευτική να παίρνει τη θέση που της αρμόζει στο κέντρο όλων των σχεδίων και των αποφάσεων στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και οι υπηρεσίες υγείας σε όλο τον κόσμο θα αντικατοπτρίζουν το γεγονός ότι οι νοσηλευτές είναι οι καλύτεροι άνθρωποι για να κάνουν τη δουλειά τους.

Αν και δεν μπορούμε να εγγυηθούμε ότι αυτό θα συμβεί, δεν είναι όνειρο θερινής νυκτός. Είναι στο χέρι μας. Αλλά για να το πετύχουμε αυτό, χρειαζόμαστε και άλλους ηγέτες να αναγνωρίσουν ότι οι νοσηλευτές δεν είναι μόνο οι εφαρμοστές, οι πράττοντες και οι παραδίδοντες την υγειονομική περίθαλψη- είναι επίσης σχεδιαστές, ηγέτες και υποστηρικτές. Οι νοσηλευτές είναι μια φωνή που πρέπει να ηγείται και αυτή η φωνή πρέπει να ακούγεται και να είναι σταθερά παρούσα στο τραπέζι της πολιτικής και της λήψης αποφάσεων, καθώς και σε κάθε συζήτηση με τον αποδέκτη της περίθαλψης.

Οι νοσηλευτές μπορούν να γίνουν μια κοινωνική δύναμη που θα αλλάξει τον κόσμο προς το καλύτερο. Το οφείλουμε στους εαυτούς μας, στους ανθρώπους που υπηρετούμε και στις γενιές που θα ακολουθήσουν τα βήματά μας, να το πετύχουμε αυτό.